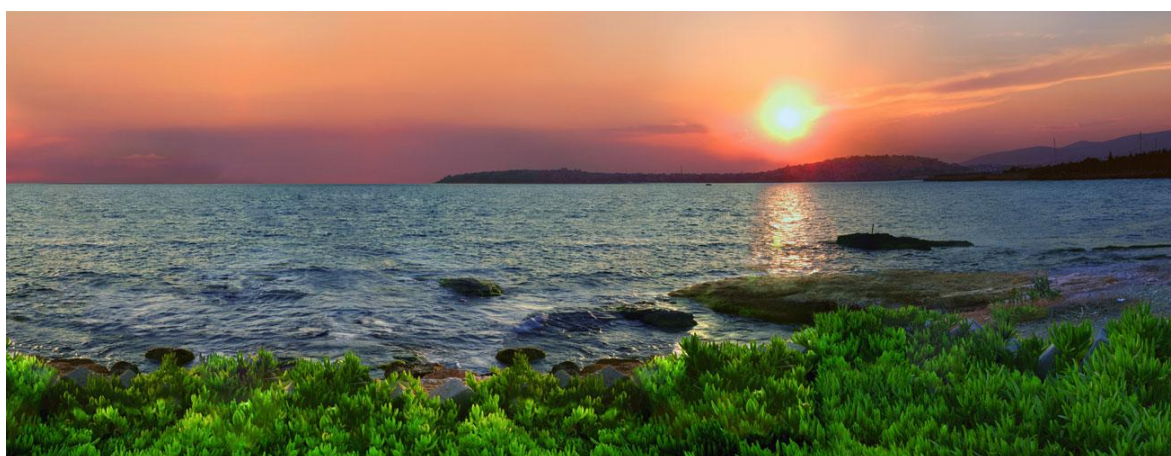

2009 | Κι Εγώ στην Αρκαδία, με την Ομάδα Φιλοπάππου [Σ] [ΤΠΕ] [ΕΠ] [ΔΧ] [ΠΔ] [Φ] [Παρ] [Σνδ]

2009 | Et in Arcadia Ego, with Filorappou artgroup [C] [SS] [EIPS] [PA] [Ph] [Pre] [Sym]

Η Carte postal

Η γιγαντοαφίσα | The giant poster

Η εγκατάσταση στον χώρο του Φλοίσβου Φαλήρου | The installation on the site Flisvos at Faleiron

Εργαστήριο φυσικών σπόρων, καλλιέργεια με τη μέθοδο σποράν-βομβαρδισμού, η Άννα Τσουλούφη-Λάγιου, η Νάντια Καλαρά & η Μαίρη Ζυγούρη, γράφουν το όνομα της ομάδας με πηλό σπόρων | Workshop for natural seed growing with the method of seed-bombing, Anna Tsouloufi-lagiou, Nadia Calara & Mary Zygouri, write the name of the group with seed clay-clots for seed bombing

2009 | Κι Εγώ στην Αρκαδία, με την Ομάδα Φιλοπάππου [Σ] [ΤΠΕ] [ΕΠ] [ΔΧ] [ΠΔ] [Φ] [Παρ] [Σνδ]

Μια συλλογικά σχεδιασμένη διαδραστική παρέμβαση-εγκατάσταση στο δημόσιο χώρο με επιτελεστικές δράσεις και συνέδρια-παρουσιάσεις, με μεταβλητά μεγέθη, και μεικτά υλικά: αυτοκόλλητη πλαστικοποιημένη γιγαντοαφίσα πάνω σε μεταλλική κατασκευή 4μΧ2μ, έπιπλα, πάγκοι, χώμα, ανασκευασμένα ποδήλατα, κάρτες, και άλλα. Εκτέθηκε στην 2η Μπιενάλε της Αθήνας-Heaven Live, από 14 έως και τις 28 Ιουνίου 2009, στον Φλοίσβο Φαλήρου, σε επιμέλεια Ζάφου Ξαγοράρη και Δημήτρη Παπαϊωάννου. (omadafilopappou.blogspot.com)

Λέξεις Κλειδιά: εικαστικό περιβάλλον, παράδεισος, συλλογικότητα, κοινότητα, εφήμερος χώρος, εργαστήρια, επαν-ενεργοποίηση εδάφους, σπορά, κήπος

Ένας διαφορετικός κήπος προσκαλεί τους επισκέπτες να γίνουν μέρος του. Πρόκειται για ένα εικαστικό περιβάλλον που συντίθεται από δράσεις, εργαστήρια και ανοιχτές συζητήσεις με παιγνιώδη και αυτοσχεδιαστικό χαρακτήρα σε αναζήτηση της ουτοπίας. Η ομαδική μελέτη/έρευνα και η περιδιάβασή μας πάνω στο έργο του Poussin με τίτλο Et in Arcadia Ego, μας ώθησε να αναρωτηθούμε για θεματικές όπως φυσικός και τεχνητός παράδεισος, στάση και κίνηση, άνθιση ανθρώπων και τεχνητά φυτά, θάνατος και αιωνιότητα, ριζωμα και πέρασμα, συλλογικότητα και κοινότητα. Δημιουργήσαμε έναν εφήμερο χώρο πύκνωσης και εστίασης, μετακινούμενο και διαφορετικό κάθε μέρα, που προϋπέθετε συνεργούς το κοινό της έκθεσης. Φτιάξαμε μια διαφημιστικού τύπου ταμπέλα ώστε να αντικατοπτρίζεται το ηλιοβασίλεμα. Γύρω-γύρω φτιάξαμε ένα τεράστιο αυτοσχέδιο υπαίθριο «σαλόνι», αφού τοποθετήσαμε χρησιμοποιημένα έπιπλα που συλλέξαμε από δω και από κει, για να μπορούμε να φιλοξενήσουμε το κοινό που θα παρακολουθούσε τις ομιλίες, τις παρουσιάσεις, τις προβολές και τα εργαστήρια που γίνονταν κατά

τη διάρκεια των δύο εβδομάδων της δράσης μας στο χώρο. Η “ομάδα Φιλοπάππου” ξεκίνησε τη δράση της το 2001 με την “έκθεση μιας νύχτας 37ο-58οB/23ο-43A” στο αρχαίο νταμάρι του λόφου του Φιλοπάππου. Αποτελεί ένα ανοιχτά διαμορφωμένο σχήμα εικαστικών, χωρίς συγκεντρωτική οργάνωση ή ηγεσία, χωρίς επίσημα μέλη. Η συνύπαρξή των καλλιτεχνών έγκειται σε μία δικτυακού τύπου συνάρθρωση, της οποίας οι μετέχοντες ρέουν στις διαδρομές και τα σημεία αυτού του δικτύου. Οι δράσεις αφενός σκοπεύουν στην επαν-ενεργοποίηση τόπων και αφετέρου επιχειρούν να αναδείξουν τη συλλογικότητα καλλιτεχνικών πρακτικών. Η δημιουργία των διαφόρων δράσεων ή συλλογικών έργων προκύπτει από πρωτόλειες ιδέες που προτείνονται από τους συμμετέχοντες και οι οποίες αναπτύσσονται, εξελίσσονται ή μεταλλάσσονται από τους υπόλοιπους. Σε πολλές από τις δράσεις το παιχνίδι αποτελεί το μέσο δραστηριοποίησης των συμμετεχόντων, με σκοπό την ανάδειξη των όρων εκείνων που επιτρέπουν την παραγωγή, ή όχι, συλλογικού έργου.

Η εγκατάσταση στον υπαίθριο χώρο του Φλοίσβου | The installation in the outdoor area of Flisvos

2009 | Et in Arcadia Ego, with Filopappou artgroup [C] [SS] [EIPS] [PA] [Ph] [Pre] [Sym]

A collectively designed interactive intervention-installation in public space with performative actions and conferences-presentations, with variable sizes, and mixed materials: plastic Billboard sticker on 4mCh2m metal construction, furniture, benches, soil, refurbished bicycles, cards, and more. The project was exposed to the 2nd Athens Biennale Heaven-Live, from 14 to 28 June 2009, in Flisvos Falirou, curated by Zafos Xagoraris and Dimitris Papaioannou. (omadafilopappou.blogspot.com)

Keywords: visual environment, paradise, collective, community, ephemeral space, workshops, reactivation

A different garden invites the visitors to be part of it. We created an environment, a place for gathering, a site of immanent scenery, which hosts the negotiation of the subject-related issues seeking utopia. Our group research and study, as well as our stroll through Poussin's painting 'Et in Arcadia ego', drove us to consider topics such as natural and artificial paradise, pause and movement, the flourishing of people and artificial flora, death and eternity, rhizome and passage, and collectivity and community. There one enters an ephemeral place of concentration and focusing, which is mobile and different every day, and also requires accomplices the exhibition viewers. In front of a commercial type mega-poster we gathered furniture picked up from around Athens, so to host and accommodate our guest-audience attending workshops, speeches and presentations taking place in situ.

Filopappou Art Group initiated its activity in 2001 doing the "One Night Show 37o-58oB/23o-43A" at the ancient quarry located on Filopappou next to Acropolis. The group

consists of an open modified scheme of artists, without central organization or a leadership and without official members. Our coexistence leads in a networking type of artists' assembly. The participants flow through the itineraries and points of this network. The actions of the group point in one hand to the reactivation of places and on the other, undertake to push forward the collective manner of artistic practices. The making of various activities or collective works comes out of juvenilia concepts put out from the participants, developed or modified from the rest of the group. In most of the actions the *game* consists of the main medium of activation for the participants. The purpose is to draw those terms which allow production of collective or personalized work making.

3οδιάστατη Μακέρα | Three-dimensional model-option

Ο χώρος σε συλλογική δράση | *The space in collective action*

1.Live

Επιμέλεια:

Δημήτρης Παπαϊωάννου & Ζάφος Ξαγοράρης

Κτίριο Φλοίσβου & Παραλία Π. Φαλήρου

An Architektur, Νίκος Αρβανίτης, Barking Dogs United, Eloisa Cartonera, Centre for Research Architecture, Goldsmith College (Celine Condorelli, Angela Melitopoulos, Florian Schneider, Eyal Weizman), Cesare Pietroiusti & Matteo Fraterno, Coti, Errands, Tadeusz Kantor, Reijo Kela, Kollektivnye Deystviya (Collective Actions), Antti Laitinen, Tea Mäkipää, Jennifer Nelson & Δημήτρης Κοτσαράς, NSK, Ομάδα Εικαστικών Παλαιού Φαλήρου, Ομάδα αναμετάδοσης, Ομάδα Φιλοπάππου, Lucy & Jorge Orta, Anna Ostoya, Superflex, Water Girls Water Boys [Αστικό Κενό, Δίκτυο Νομαδικής Αρχιτεκτονικής, Flux Factory, Koharchitects], Krzysztof Wodiczko, Ykon

2.Παγκόσμιο κέντρο ερωτήσεων

Επιμέλεια:

Chus Martinez

Κτίριο Πεζογέφυρας - Εσπλανάδας (δίπλα στο γήπεδο Tae Kwon Do), Πλατεία Νερού, Ολυμπιακός Πόλος Φαλήρου

Αλέξης Ακριθάκης, Michel Auder, Thomas Bayrle, Κωστής Βελώνης, Erick Beltrán, Jef Cornelis, Roberto Cuoghi, Mariana Castillo Deball, Luke Fowler, Dora García, Andrea Geyer, André Guedes, Dorothy Iannone, Λάκης και Άρης Ιωνάς / The Callas, Ferdinand Kriwet, Maria Loboda, Babette Mangolte, Rosalind Nashashibi & Lucy Skaer, Maria Pask, Lisi Raskin, Natascha Sadr Haghighian, Lasse Schmidt Hansen, Sue Tompkins.

3.Διότι η ευθεία οδός έχει χαθεί

Επιμέλεια:

Diana Baldon

Κτίριο Πεζογέφυρας - Εσπλανάδας (δίπλα στο γήπεδο Tae Kwon Do), Πλατεία Νερού, Ολυμπιακός Πόλος Φαλήρου

Mark Aerial Waller, Αθανάσιος Αργιανός & Nick Laessing, Αθανάσιος Αργιανός, Rossella Biscotti, Adam Chodzko, Josef Dabernig, Martin Ebner, The Errorists, Elsebeth Jorgensen, Anja Kirschner, Domenico Mangano, Tom McCarthy, Christoph Schlingensief, Carolee Schneemann, Michael Stevenson, Joulia Strauss.

4.Εξάισια απομόνωση, Αθήνα

Επιμέλεια:

Cay Sophie Rabinowitz

Κτίριο Πεζογέφυρας - Εσπλανάδας (δίπλα στο γήπεδο Tae Kwon Do), Πλατεία Νερού, Ολυμπιακός Πόλος Φαλήρου

Lara Almarcegui, Αναστασία Δούκα, Em Kei, Michael Gibson, Benita & Immanuel Grosser (YB), Kalup Linzy, Μίλτος Μανέτας, Malcolm McLaren, Ryan McNamara, Martin Oppel, Χριστόδουλος Παναγιώτου, Mai-Thu Perret, Angelo Plessas, Ry Rocklen, Willem de Rooij, Ettore Sottsass, Adrian Williams, Hsuan Hsuan Wu.

5.Hotel Paradies

Επιμέλεια:

Νάντια Αργυροπούλου

Κτίριο Πεζογέφυρας - Εσπλανάδας (δίπλα στο γήπεδο Tae Kwon Do), Πλατεία Νερού, Ολυμπιακός Πόλος Φαλήρου

Άγνωστος Λαϊκός Καλλιτέχνης Θεάτρου Σκιών, Kenneth Anger, Aporphenia, Daniel Arsham, Zoe Beloff, Manfredi Beninati, Ζωή Γαϊτανίδου, Paul Chan, Electronic Voice Phenomena, Χάρης Επαμεινώνδα & Daniel Gustav Cramer, International Necronautical Society (INS), Jakub Julian Ziolkowski, Διονύσης Καβαλλιεράτος, Βασίλης Καρούκ, Joachim Koester, Sandra Kranich, Robert Kuśmirowski, Cristina Lei Rodriguez, Paul Noble, Saskia Olde Wolbers, Νίκος Γαβριήλ Πεντζίκης, Σαπρόφυτα, Markus Selg, Robert Smithson, Jan Švankmajer, Χριστιάνα Σούλου, Αλέξανδρος Τζάννης, Marie Wilson Βαλαωρίτη & Νάνος Βαλαωρίτης, Γιαννούλης Χαλεπάς, Σάββας Χριστοδουλίδης.

6.Πόσοι άγγελοι μπορούν να χορέψουν στο κεφάλι μιας καρφίτσας;

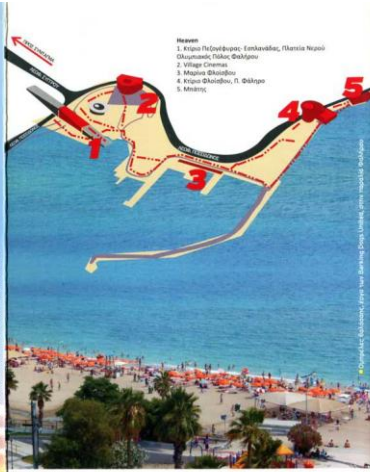
Επιμέλεια:

Χριστόφορος Μαρίνος

Κτίριο Πεζογέφυρας - Εσπλανάδας (δίπλα στο γήπεδο Tae Kwon Do), Πλατεία Νερού, Ολυμπιακός Πόλος Φαλήρου

Bruce Baillie, Mieke Bal, Λύδια Δαμπασίνα, Angus Fairhurst, Harun Farocki, Lothar Hempel, Ανδρέας Κασάπης & Γιάννης Σκουρλέτης, Παναγιώτης Λουκάς, Kris Martin, Ursula Mayer, Marc Nagtzaam, Ντόρα Οικονόμου, OMIO, Adrian Paci, Άγγελος Παπαδημητρίου, Νίνα Παπακωνσταντίνου, Κώστας Ρουσσάκης, Societé Realiste, Christian Tomaszewski, Mark Wallinger, Λέων Φραντζής.

Η Μπιενάλε της Αθήνας έχει κατέβει στη θάλασσα και γιορτάζει το καλοκαίρι! Εξί εκθέσεις με περισσότερους από 150 καλλιτέχνες από όλον τον κόσμο σας περιμένουν στο Δέλτα Φαλήρου, στο μεγαλύτερο εικαστικό γεγονός της χώρας. Ένα μοναδικό περιβάλλον και μια τολμηρή εκθεσιακή αρχιτεκτονική κάνουν τη σύγχρονη τέχνη εντυπωσιακή και φιλική ταυτόχρονα. Ζωγραφική, φωτογραφία, γλυπτική, βίντεο, φιλμ, εγκαταστάσεις, κατασκευές, περφόρμανς και καπενινγκ – όλοι οι τρόποι δημιουργίας εκπροσωπούνται στη 2η Μπιενάλε της Αθήνας 2009 που έχει θέμα τον Παράδεισο. Και αφού δείτε τις εκθέσεις στον κύριο εκθεσιακό χώρο της Μπιενάλε, στο Κτίριο Πεζογέφυρας-Εσπλιναδάς, βγείτε στην Πλατεία Νερού για καφέ με θέα τη θάλασσα ή χρησιμοποιήστε ένα από τα ποδήλατα που προσφέρονται δωρεάν για να κάνετε βόλτα ως τα Village Cinemas για το πρόγραμμα προβολών, τη Μαρίνα Φλοίσβου, την παραλία του Φαλήρου, τον Φλοίσβο και τον Μπάτι, όπου οι δράσεις της Μπιενάλε συνεχίζονται!

Athens Biennale 2009
15/6-4/10

150 καλλιτέχνες
110 ημέρες
6 θεματικές εκθέσεις
καλλιτεχνικές δράσεις παράλληλες εκδηλώσεις

www.athensbiennial.org

Ημέρες και ώρες
Κλειστά από 4 Οκτωβρίου ως 4 Δεκεμβρίου. Ώρες λειτουργίας: 12:00-24:00. Δευτέρα κλειστά. Από τις 30 Αυγούστου Τετάρτη ως Κυριακή 12:00-24:00. Δευτέρα ως Κυριακή.

Πρόσβαση:
ΤΡΑΜ ΣΤΑΣΙΟΝ ΜΑΡΤΙΝΟΣ & ΝΕΑ ΔΟΥΛΥΤΣΕ. Έξοδο ΔΕΛΤΑ ΦΑΛΗΡΟΥ για πρόσβαση στο Κτίριο Πεζογέφυρας-Εσπλιναδάς. Δίπλα στο κτίριο υπάρχει στάση ταξί Φαλήρου. Σημειώνεται επίσης η πρόσβαση στο Village Center.

ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ 120 ΠΕΡΑΙΑΣΤΗΡΙΟ (ΣΤΑΣΙΟΝ ΑΠΟ ΤΑΧΙΩΝ) 110 ΠΕΡΑΙΑΣΤΗΡΙΟ (ΣΤΑΣΙΟΝ ΑΠΟ ΤΑΧΙΩΝ) 100 ΠΕΡΑΙΑΣΤΗΡΙΟ (ΣΤΑΣΙΟΝ ΑΠΟ ΤΑΧΙΩΝ) 50 ΠΕΡΑΙΑΣΤΗΡΙΟ (ΣΤΑΣΙΟΝ ΑΠΟ ΤΑΧΙΩΝ) 20 ΠΕΡΑΙΑΣΤΗΡΙΟ (ΣΤΑΣΙΟΝ ΑΠΟ ΤΑΧΙΩΝ)

ΤΡΟΛΕΥ ΣΤΑΣΙΟΝ ΠΕΤΡΟΠΟΛΙΤΕΙΑΣ ΣΤΑΣΙΟΝ ΤΣΙΟΛΩΝ. Κατά μήκος της γραμμής υπάρχουν 105 σταθμοί.

Μέγας Κορηγός

COSMOTE
ο εθνικός πρός. 60%

Με την υποστήριξη:

Κορηγός παράλληλων εκδηλώσεων: Κορηγός

Κορηγός Επισκευαστικής: Κορηγός

Διεπιστημιακή Συνεργασία: Κορηγός

1.Live
Επιμέλεια: Δημήτρης Ποσιπιδανίου & Ζόφια Σαγοράκη
Κτίριο Φλοίσβου & Παραλία Π. Φαλήρου

An Architektur, Nikos Akrivonitis, Barking Dogs United, Eolisa Cartoneria, Centre for Research Architecture, Goldsmith College (Celine Condorelli, Angela Melitopoulos, Florian Schneider, Eyal Weizman), Cesare Pietromusti & Matteo Fratello, Coli, Errands, Tadiux Kantor, Nejo Keja, Kollektivnye Deystviya (Collective Action), Antti Laitinen, Tea Mäkipää, Jennifer Nelson & Δημήτρης Κουσαός, NSK, Ομάδα Εικαστικών Πολιτών Φαλήρου, Ομάδα Διαδραστικής Δοξολογίας Ουδία Φιλοδημού, Lucy & Jonathan, Superflex, Water Girls, Water Boys [Αισθητικό Κέντρο Δίκτυο Νουβουαϊκ Αρχιτεκτονικής, Flux Factory, Koharchitects], Krzysztof Wodiczko, Ykon

2.Παγκόσμιο κέντρο ερωτήσεων
Επιμέλεια: Chus Martinez
Κτίριο Πεζογέφυρας - Εσπλιναδάς (δίπλα στο γήπεδο Τσε Κωνσ Δού, Πλατεία Νερού, Ολυμπιακός Πόλες Φαλήρου)

Αλέξης Ακρίβωνης, Michel Auder, Thomas Bayrie, Κωστής Βελώνης, Erick Beltrán, Jer Cornelis, Roberto Cuochi, Mariana Castillo Deballi, Luke Fowler, Dora Garcia, Andrea Geyer, André Guedes, Dorothy Iannone, Αλέξης και Άρνη Ιαννός / The Callas, Ferdinand Kriwet, Maria Loboda, Babette Mangotte, Tossalind Nashashibi & Lucy Skaer, Maria Pask, Lisi Raskin, Natascha Sadri Haghigian, Lasse Schmidt Hansen, Sue Tompkins.

3.Διότι η ευθεία οδός έχει χυθεί
Επιμέλεια: Diana Baldoz
Κτίριο Πεζογέφυρας - Εσπλιναδάς (δίπλα στο γήπεδο Τσε Κωνσ Δού, Πλατεία Νερού, Ολυμπιακός Πόλες Φαλήρου)

Mark Aerial Walter, Αθανάσιος Αργυρόν & Nick Laessling, Αθανάσιος Αργυρόν, Russell Biscotti, Adam Chodsko, Josef Dabernig, Martin Ebner, The Erratics, Elisabeth Jørgensen, Anja Kirschner, Domenico Mangano, Tom McCarthy, Christoph Schlingensiefel, Carolee Schneemann, Michael Stevenson, Joulia Strauss.

4.Εξάισια απομόνωση, Αθήνα
Επιμέλεια: Cay Sophie Rabinowitz
Κτίριο Πεζογέφυρας - Εσπλιναδάς (δίπλα στο γήπεδο Τσε Κωνσ Δού, Πλατεία Νερού, Ολυμπιακός Πόλες Φαλήρου)

Lara Almarazqui, Αναστασία Δούκο, Em Kei, Michael Gibson, Benita & Immanuel Grosser (YB), Kalu Linzy, Μάικος Μονέτις, Malcolm McLaren, Ryan McNamara, Martin Orpel, Χριστόδουλος Παναγιώτου, Mai-Thu Perret, Angelo Pissas, Ry Rocklen, Willem de Rooij, Etienne Sottsass, Adrian Williams, Hsuan Hsuan Wu.

5.Hotel Paradies
Επιμέλεια: Νόντια Αργυροπούλου
Κτίριο Πεζογέφυρας - Εσπλιναδάς (δίπλα στο γήπεδο Τσε Κωνσ Δού, Πλατεία Νερού, Ολυμπιακός Πόλες Φαλήρου)

Άγνωστος Αισικός Καλλιτέχνης Θεόδωρος Σκιάων, Kenneth Anger, Aporrhenta, Daniel Arsham, Zoe Beloff, Manfred Beninati, Ζωή Γαλιανού, Paul Chan, Electronic Voice Phenomena, Χόρς Εμπομινάντο & Daniel Gustav Gramer, International Necronautical Society (INS), Jakub Julian Ziolkowski, Γιάννης Καββαλιέρης, Βονίλες Κορούκι, Joachim Koester, Sandra Kranich, Robert Kulmirowski, Cristina Lei Rodriguez, Paul Noble, Saskia Olde Wolbers, Νίκος Γαβριήλ Πεντίκις, Σμπρόφιτος Maglus Selig, Robert Smithson, Jan Svankmajer, Χριστίνα Σούλου, Αλέξανδρος Τζόνις, Marie Wilson Βολουαρίτη & Νάνος Βολουαρίτης, Γιαννούλης Χαλεπάς, Σάββας Χριστοδουλίδης.

6.Πόσο άγγελοι μπορούν να χορεύουν στο κεφάλι μιας καρφίτσας;
Επιμέλεια: Χριστόφορος Μαρίνος
Κτίριο Πεζογέφυρας - Εσπλιναδάς (δίπλα στο γήπεδο Τσε Κωνσ Δού, Πλατεία Νερού, Ολυμπιακός Πόλες Φαλήρου)

Bruce Baillie, Mieke Baia,Λούδο Δαυμοσιού, Angus Fairhurst, Harun Farocki, Lothar Hempel, Ανδρέας Κοσμάς & Γιάννης Σκουρτέλης, Παναγιώτης Αισικός, Kris Martin, Ursula Mayer, Marc Nagtzaam, Ντόρο Οικονομού, OMIQ, Adrian Paci, Άγγελος Παπαδημητρίου, Νίνο Παπακωνσταντίνου, Κίστερας Ρουσοκόκης, Société Realiste, Christian Tomaszewski, Mark Wallinger, Άλεξ Φροντζής.

Το διαφημιστικό φυλλάδιο την 2ης Μπιενάλε της Αθήνας Heaven | The brochure at the 2nd Athens Biennale Heaven

HEAVEN

2η Μπιενάλε της Αθήνας
15 Ιουνίου - 4 Οκτωβρίου 2009

ATHENS
BIENNALE

Έκθεση

Επιμελητές
Νάντια Αργυροπούλου
Diana Baldon
Χριστόφορος Μαρίνος
Chus Martínez
Ζάφος Ξαγοράρης & Δημήτρης Παπαϊωάννου
Cay Sophie Rabinowitz

Καλλιτεχνικοί διευθυντές
XYZ

Αρχιτεκτονικός σχεδιασμός
Ανδρέας Αγγελιδάκης

Γενική συντονίστρια
Νίκη Τσιάντη

Αναπληρώτρια επιμελήτρια
Ελεάννα Ποντικάκη

Υπεύθυνη Επικοινωνίας
Τατιάνα Βέρμμη

Σχεδιασμός επικοινωνίας
bios

Συντονιστές
Άννα Βαρούχα
Δημήτρης Καρσοφύλλης
Γλυκερία Σταθοπούλου

Υπεύθυνος εκθεσιακού χώρου
Ιάσων Κοντοβράκης

Βοηθοί επιμέλειας
Γιάννης Δαλάκας (συντονιστής ομάδας)
Ραλλού Αβραμίδου
Ιωάννα Ζούλη
Αντώνης Κοντρογιάννης
Λήδα Κατρωνάκη

Μπιενάλε της Αθήνας
 Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία

Διευθυντές
Ξένια Καλπακτσόγλου
Roka-Yio
Αυγουστίνος Ζενάκος

Γενική συντονίστρια
Νίκη Τσιάντη

Σύμβουλος στρατηγικής
Κωνσταντίνος Παντίδος

Λένα Λέικου
Mackenzie Schneider
Αντωνία Χουβαρδά

Ομάδα αρχιτεκτονικού σχεδιασμού
Ειρήνη Ανθούλη
Σωτήρης Βασιλείου
Πάυλος Μπακαγιάννης
Δημήτρης Σιλαΐδος
Νανά Στάθη

Βοηθοί παραγωγής
Σοφία Πισιμπίη
Χριστίνα Χριστοδούλου

Υπεύθυνη γραφείου
Μαριλένα Πετρίδου

Ασκούμενοι
Γιώτα Αρβανίτη
Charlotte Duparc
Elisa Gigliotti
Λένα Καρρά
Παναγιώτης Μπρεδήμας
Dilek Ozkan

Διαμόρφωση χώρου / Κατασκευές
KDI contract

Οπτικοακουστική εγκατάσταση
Vidsquare AV Solutions and Video Rental

Φωτισμός έκθεσης
Σάββας Χαραλαμπίδης

Μεταφορές έργων τέχνης
Nail 2 Nail by VelosTrans S.A.
Move Art S.A.

Ασφάλιση έργων τέχνης
LLOYD'S - Γ. Καραβίας & Συνεργάτες

Υπηρεσίες επικοινωνίας
ONE TEAM A.E.

Νομικές υπηρεσίες
Ιωάννης Σ. Δεληκωστόπουλος, Δανάη Βαρδαβίκη
Δικηγορική Εταιρεία Δεληκωστόπουλος -
Συναϊωτής

Λογιστικές υπηρεσίες
Μάρω Στεροδήμα, Γιώργος Πανδούλας
Λογιστικό Γραφείο Στεροδήμα

Κατάλογος

Συντονιστής έκδοσης
Θεόφιλος Τραμπούλης

Βοηθός συντονιστή έκδοσης
Καλλιόπη Κουτρομπή

Γραμματεία
Ιωάννα Παπαδοπούλου

Κείμενα
Ανδρέας Αγγελιδάκης
Νάντια Αργυροπούλου
Diana Baldon
International Necronautical Society (INS)
Χριστόφορος Μαρίνος
Chus Martínez
Ζάφος Ξαγοράρης & Δημήτρης Παπαϊωάννου
Γιώργος Παπαδόπουλος
Cay Sophie Rabinowitz
Γιώργος Τζιρτζιλίκης

Μεταφράσεις
Νίκος Ηλιάδης
Ελεάννα Πανόγου
Δημήτρης Φιλίππουολίτης

Επιμέλεια - διορθώσεις
Έφη Γιαννοπούλου
Ευδοξία Μπισνοπούλου

Σχεδιασμός
bios

Εκτύπωση
grafoprint

ISBN 978-960-98893-0-8

Υπουργείο πολιτισμού

Η διοργάνωση της 2ης Μπιενάλε της Αθήνας σημαίνει την εδραίωση ενός θεσμού αναγκαίου για την ανάπτυξη του σύγχρονου πολιτισμού στη χώρα μας.

Μια διεθνής έκθεση σύγχρονης τέχνης μεγάλης εμβέλειας όπως είναι η 2η Μπιενάλε της Αθήνας τοποθετεί την Ελλάδα στον παγκόσμιο χάρτη της σύγχρονης καλλιτεχνικής δημιουργίας. Η δυνατότητα δε της σύγχρονης τέχνης να εμπλέκει μεγάλες ομάδες πολιτών μάς φέρνει στο κέντρο ενός ενδιαφέροντος και παραγωγικού κοινωνικού διαλόγου.

Το Υπουργείο Πολιτισμού υποστηρίζει διοργανώσεις σαν τη Μπιενάλε της Αθήνας επειδή ακριβώς καταφέρνουν να κάνουν τη σύγχρονη τέχνη υπόθεση των πολλών και όχι των λίγων. Εύχομαι κάθε επιτυχία στη διοργάνωση και θα παρακολουθώ με ενδιαφέρον την εξέλιξή της.

Αντώνης Σαμαράς
Υπουργός πολιτισμού

Heaven Live

Ομάδα Αναμετάδοσης
 An Architektur
 Νίκος Αρβανίτης
 Barking Dogs
 Centre for Research Architecture,
 Goldsmiths College
 (Celine Condorelli, Angela Melitopoulos,
 Florian Schneider, Eyal Weizman)
 Coti K.
 Eloisa Cartonera
 Errands
 Matteo Fraterno & Cesare Pietroiusti
 Tadeusz Kantor
 Reijo Kela
 KOLLEKTIVNYE DEYSTVIYA (Collective
 Actions)
 Δημήτρης Κοτσάρης & Jennifer
 Nelson
 Antti Laitinen
 Tea Mäkirää
 NSK
 Lucy + Jorge Orta
 Anna Ostoya
 Ομάδα Καλλιτεχνών Παλαιού
 Φαλήρου
 Superflex
 Watergirls Waterboys
 Krzysztof Wodiczko
 Υκον
 Ομάδα Φιλοπάππου

Επιμέλεια:
 Ζάφος Σαγοράρης &
 Δημήτρης Παπαϊωάννου

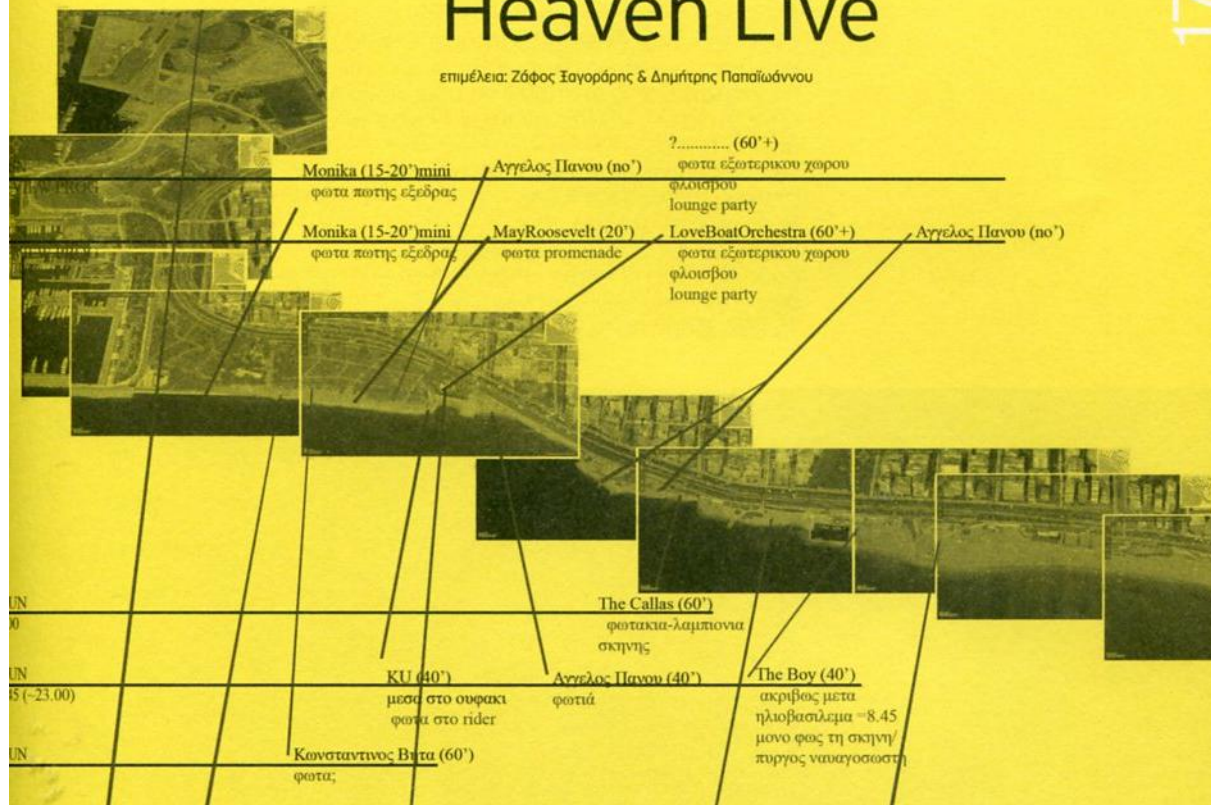
Βοηθοί επιμελητές:
 Ελίνα Αξιώτη
 Δημήτρης Θεοδωρόπουλος

Βοηθός επιμελητών:
 Ιωάννα Αγγελιοπούλου

Heaven Live

17

επιμέλεια: Ζάφος Γιαγοράρης & Δημήτρης Παπαϊωάννου

Κοινό επιμελητικό εγχείρημα στην παραλία του Φαλήρου

Εμπλοκή - Απεμπλοκή

Στο συμμετοχικό αυτό εγχείρημα προσκαλούνται καλλιτέχνες, καλλιτεχνικές ομάδες, κάτοικοι, τοπικοί σύλλογοι και φοιτητές από χώρους όπως οι εικαστικές τέχνες, η αρχιτεκτονική, το θέατρο ή άλλους, προκειμένου να παρουσιάσουν δράσεις, καταγραφές δράσεων, να συναρμολογήσουν και να αποσυναρμολογήσουν εφήμερες κατασκευές και να συμμετάσχουν σε επιτόπια εργαστήρια και ανοιχτές συζητήσεις.

Η παραλία του Φαλήρου, το μέτωπο αυτό της πόλης προς τη θάλασσα, υποδέχεται μια σειρά χρήσεων, ενώ αποτελείται από ήδη διαμορφωμένους χώρους.

Ανάμεσα στις πολυκατοικίες, τη Λεωφόρο Ποσειδώνος, τις γραμμές του τραμ και τη θάλασσα, εκτείνεται του κυλινδρικού κτιρίου του Φλοισβου, εκτείνεται μια επιμήκης λωρίδα γης γεμάτη δραστηριότητα, ιδιαίτερα το καλοκαίρι και τις αργίες.

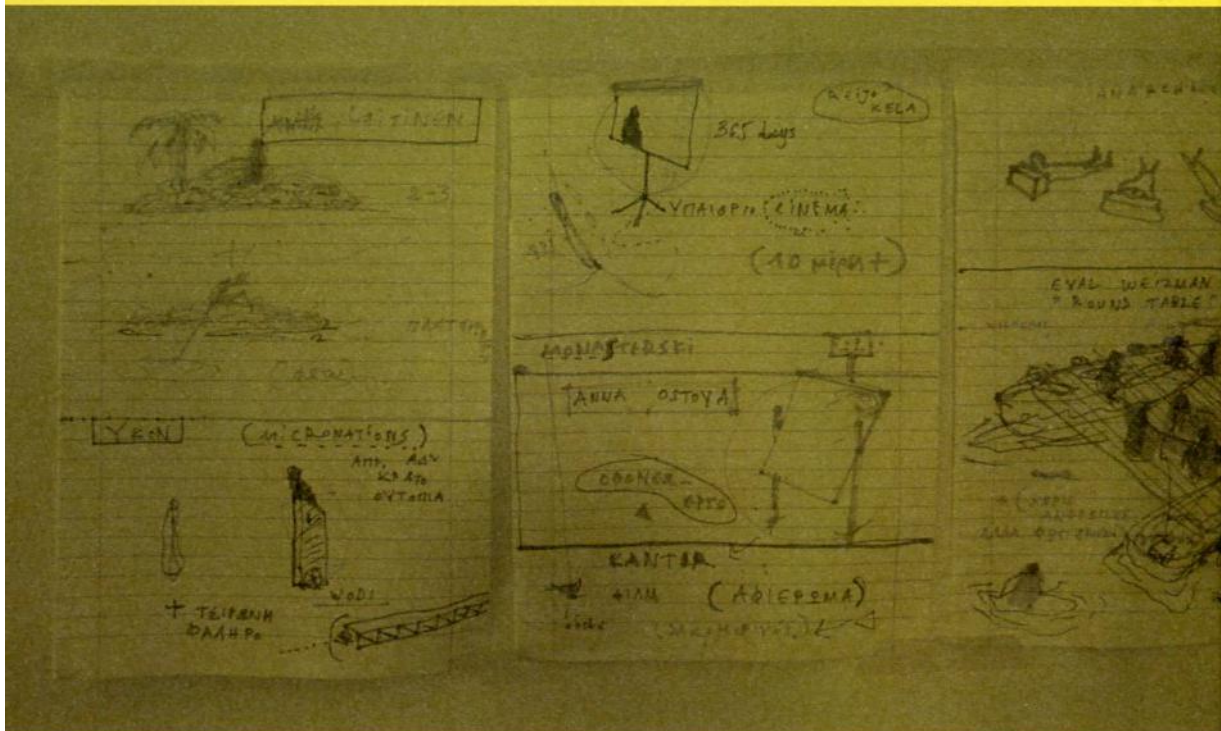
Ο παραδοσιακός αυτός οικογενειακός δημόσιος χώρος με νοτιοδυτικό προσανατολισμό, η πιο κοντινή εκδρομή από την Αθήνα, φιλοξενεί μόνιμα ερασιτέχνες ψαράδες, κατοικίδια, δρομείς, σκακιστές, ηλικιωμένους και μικροπωλητές. Πώς μπορεί όμως κανείς να αλλάξει κάτι που βρίσκεται από ζωή, που αν και μελαγχολικό κοχλάζει; Πώς θα μπορούσε κανείς να επέμβει στο Coney Island χωρίς να το περιορίσει, χωρίς να το κάνει να σιγήσει;

Αυτό το οποίο επιχειρείται είναι να ενεργοποιηθούν νέες χρήσεις χωρίς να παρεμποδισθούν οι υπάρχουσες και σε έναν περιορισμένης έκτασης ενιαίο χώρο, με την ελάχιστη υλική παρουσία, να υλοποιηθούν χρηστικά αντικείμενα ή εγκαταστάσεις οι οποίες να παραμένουν εν πολλοίς απαρατήρητες καθώς αναμειγνύονται με το παραθαλάσσιο αστικό τοπίο.

Οι προσωρινές κατασκευές σχηματίζουν διαδοχικές θεατρικές σκηνές, οθόνες και πλωτές εξέδρες, ενώ οι θέσεις θεατών και θέαματος εναλλάσσονται.

Καθημερινές πράξεις συνυπάρχουν με νέες ενεργοποιημένες δράσεις κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας, στο δρόμο ή στις ταράτσες των γειτονικών κτιρίων.

Το εγχείρημα αυτό είναι μία πρόσκληση στους κατοίκους και

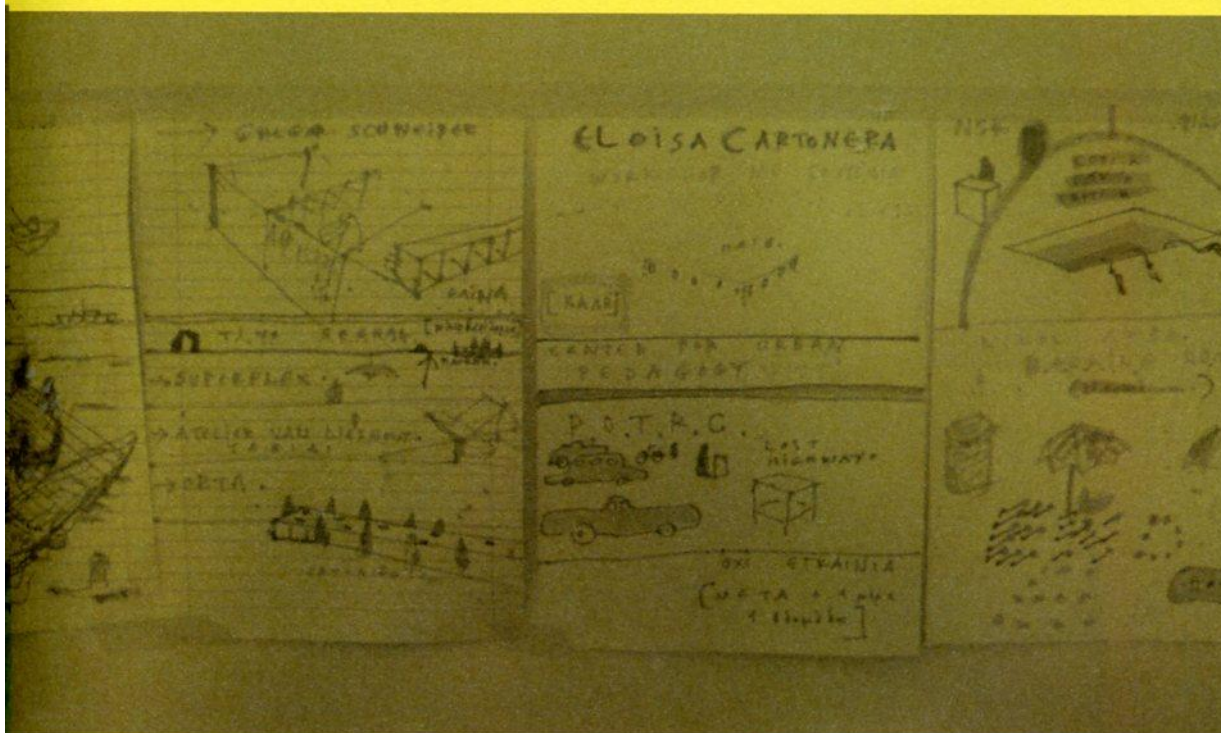
τους χρήστες του υδάτινου αυτού ορίου, που συχνά έρχονται από άλλα σημεία της πόλης, της χώρας ή της γης, για ενεργό συμμετοχή στη διαμόρφωση των κοινόχρηστων χώρων και στις αποφάσεις οι οποίες τους καθορίζουν. Είναι μια επισήμανση ότι η παραλία μπορεί να αλλάξει με μια σειρά αδειών και περιορισμένων μετατροπών σε κανονισμούς που σχετίζονται με τους υπαίθριους χώρους της πόλης.

Κατ' αυτό τον τρόπο λουόμενοι αναδύονται σκαρφαλώνοντας σε πλωτές εξέδρες συζητήσεων.

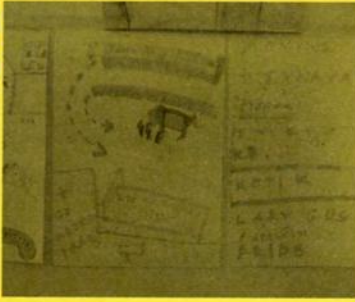
Συζητούν και ύστερα, αναπαυόμενοι σε ξαπλώστρες, διανυκτερεύουν ατενίζοντας θεατές καθισμένους σε πλαστικές καρέκλες οι οποίοι παρακολουθούν τους ίδιους τους λουόμενους, την κίνηση της Ποσειδώνος ή τις βραδινές προβολές και δράσεις.

Περαιστικοί από τα διερχόμενα οχήματα παρατηρούν φευγαλέα τις δράσεις και τους όρθιους στα μπαλκόνια τους κατοίκους ενώ ήχοι ακούγονται από προβλήτες και ταράτσες.

Η όλη διαδικασία σχεδιασμού του τμήματος αυτού της έκθεσης ήταν ενεργή, καθώς προκειμένου να δοθεί μια απάντηση στο ζήτημα της καταγραφής συγκροτήθηκε η «ομάδα αναμετάδοσης» 6 μήνες πριν από την έναρξη των δράσεων, στις αρχές του χειμώνα. Στο συννεφιασμένο Φάληρο, η ομάδα αυτή ξεκίνησε μια σειρά συζητήσεων με τις άλλες ομάδες ή τους τοπικούς συλλόγους (των χειμερινών κολυμβητών για παράδειγμα) αποτελώντας και η ίδια μια δράση, ένα επιτόπιο εργαστήριο μέσα από το οποίο αποτυπώνονται τα ίχνη των εφήμερων συμβάντων. Αν το όλο

πρόγραμμα των γεγονότων είναι ζωντανό, η ομάδα, με την ενεργό παρουσία της, επηρεάζει τα τεκταινόμενα και δεν καταγράφει αλλά αναμεταδίδει ζωντανά (από τον Παράδεισο). Το πρόγραμμα των γεγονότων, τα σημεία ή οι γραμμές στην άμμο που προσδιορίζουν τη χρονική διαδοχή, τον τόπο ή τη φορά των δράσεων είναι αποτέλεσμα ενός ελάχιστου σχεδιασμού πάνω σε ένα ημερολόγιο και ένα χάρτη. Η ίδια η φυσική παρουσία όσων συμμετέχουν στο εγχείρημα, οι αρχικές ενέργειές τους και τα ίχνη που αφήνουν πίσω τους, μοιάζουν να έχουν σαν κοινό στόχο την εγκαθίδρυση ενός κοινωνικού δεσμού, μιας σειράς σχέσεων. (Ακόμα και τα ατομικά εγχειρήματα μπορούν να θεωρηθούν ομαδικά δεδομένου ότι και αυτά έχουν τον ίδιο στόχο.) Η ενεργοποίηση αυτή έχει να κάνει με:

τις σχέσεις των κατοίκων
τις σχέσεις μεταξύ κατοίκων και ομάδων
τις σχέσεις μεταξύ κατοίκων, τοπικών συλλόγων και περαστικών
τις σχέσεις των ομάδων και των μελών των ομάδων μεταξύ
τους

ή των περαστικών, των επισκεπτών της έκθεσης, των κατοίκων
και άλλων πολλών.

Αλλά σε αυτήν την πορεία του εγχειρήματος, προκειμένου
να εμπλακεί ο κοινωνικός ιστός, υφίσταται και μια αντίστροφη
κίνηση απεμπλοκής.

Σε αυτή την ήδη απομονωμένη, λόγω της λεωφόρου ή των
διαφορετικών χρήσεων, παράκτια νησίδα, υπάρχουν αυτοί οι
οποίοι ρεμβάζουν, σκέφτονται το παρελθόν και απομακρύνονται
από το πλήθος κοιτώντας το ηλιοβασίλεμα.

Υπάρχουν και αυτοί που στέκονται όρθιοι πάνω σε ένα βάθρο
μέσα στη θάλασσα, αυτοί που κατοικούν μόνοι τους ένα
τεχνητό νησί κι αυτοί που ξανοίγονται κολυμπώντας μακριά από
τους ήχους των υπαίθριων συναυλιών.

Κι αν κάποιος με γρήγορες απλωτές διασχίσει κάποια απόσταση,
γυρνώντας προς τα πίσω θα παρατηρήσει την εικόνα του
πλήθους να προσπαθεί να τον διακρίνει ανάμεσα στα κύματα.
Εκπρόσωποι αυτόνομων κρατιδίων συγκεντρώνονται για να
συζητήσουν τα κοινά προβλήματά τους.

Τι τους οδήγησε στην απόσχιση; Πώς είναι δυνατόν οι
διαδοχικές κατατμήσεις ενός όλου να οδηγήσουν στη διάλυσή
του;

Και πώς είναι δυνατόν οι συγκεντρώσεις αυτές να γίνουν η
αφορμή για τη δημιουργία μιας νέας ενότητας, ενός νέου
διαλόγου;

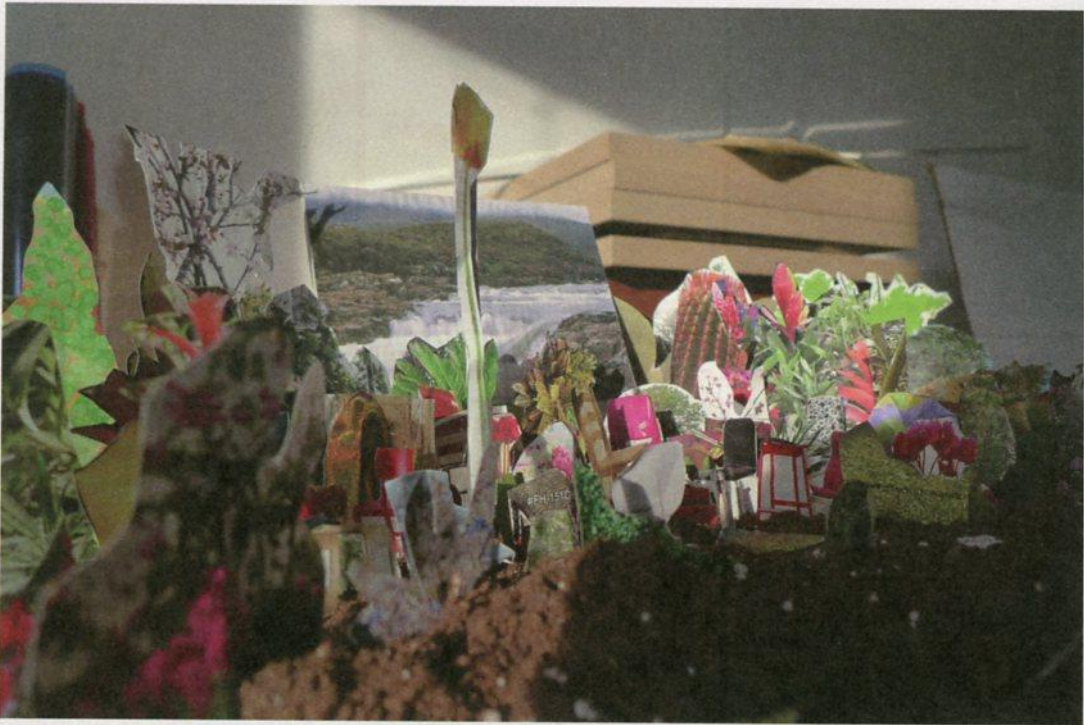
Η τελική εικόνα της παραλίας αποτελείται από την ταυτόχρονη
παρουσία του ενός και του πλήθους, της συσπείρωσης
και της φυγόκεντρης κίνησης, όσων συρρέουν και όσων
απαγκιστρωμένοι αναχωρούν.

Και ο τελικός ήχος που ακούγεται είναι αυτός της
κοσμοσυρροής καθώς αβήνεται από τον ήχο των κυμάτων.
Η πρόταση αυτή έχει ως αναφορά της τη σειρά δράσεων του
Tadeusz Kantor (1915-1990), Panoramiczny Happening Morski
στο Łazy της Βαλτικής το 1967 και τη διεύθυνση των κυμάτων
στο Concert Morski.

Θέλουμε να ευχαριστήσουμε την Κατερίνα Γρέγου για
τις συμβουλές της, την Ελίνα Αξιώτη και τον Δημήτρη
Θεοδωρόπουλο, που χωρίς τη βοήθειά τους το εγχείρημα αυτό
δεν θα ήταν δυνατό, τον Κυριάκο Καρσερά για τη μεταφραστική
επιμέλεια του κειμένου, την Κάλη Καββαθά, την Ιωάννα
Αγγελοπούλου, την Τίνα Παπανικολάου και τον Δημήτρη Πασσά.
2008-09

Ομάδα Φιλοπάππου

Et in Arcadia ego, 2009. Συλλογικές συμμετοκικές δράσεις.

Το project *Et in Arcadia Ego* ήταν μια παραγωγή της 2ης Μηνιαίας της Αθήνας το 2009 και πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια της:

13 Ιουνίου - 28 Ιουνίου 2009

Ένας άλλος κήπος καλεί τους επισκέπτες του να γίνουν μέρος του Ένα εικαστικό περιβάλλον, ένας τόπος συνείδησης, ενός εμμενούς πλέον «οικηκού», που φιλοξενεί τη διαπραγμάτευση σχετικών με τον τίτλο ζητημάτων. Η Arcadia ως φανταστικός εκείνος τόπος της μεταίωσης, που, μεταξύ άλλων, παραπέμπει στον «πύργο και ταυτόχρονα μυθικό» παράδεισο, στον κήπο των ρόδων, στο στοιχειώδη πάνω στον θάνατο και την αιωνιότητα αλλά και σε ένα απροσδόκητο αίσθημα φυγής. Η ομάδα μελετητήκενα και η περιβάσει μας πάνω στο έργο του Poussin με τίτλο *Et in Arcadia Ego*, μας ωθεί να αναρωτηθούμε για θεματικές όπως φυσικός και τεχνητός παράδεισος, στάση και κίνηση, ανθία ανθρώπων και τεχνητά φυτά, θάνατος και αιωνιότητα, ρίζωμα και πέρασμα, συλλογικότητα και κοινότητα. Ένας εφήμερος χώρος πυκνότητας και εστίασης, μετακινούμενος και διαφορετικός κάθε μέρα, που προϋποθέτει συνενεργούς.

36-97 |

Συζητήσεις και δράσεις

Κυριακή 14 Ιουνίου 2009, 20:00
 Εργαστήριο φυσικής καλλιέργειας στο τους εθελοντές του Κέντρου Φυσικής Καλλιέργειας (<http://naturalfarming.eu>). Ηλία Βάκη και Δημήτρη Δεσσύλλη. Για το εργαστήριο φυσικής καλλιέργειας οι θεατές και οι περαστικοί κλήθηκαν να συμμετάσχουν τυλιγώντας σπόρους μέσα σε αβύλους από αγριόλεπνο. Η Ομάδα άνοιξε τις εργασίες της με αυτήν την συμβολική χειρονομία και τις έλασε με μια σπαρά σε έκταση 100 τ.μ. τον Σεπτέμβριο. Ο κήπος αυτός, ένα φανταστικό γλυπτό, ένας ετήσιος παράδεισος, θα αναπτύσσεται συνεχώς στο πάρκο Παλαιού Φαλήρου.

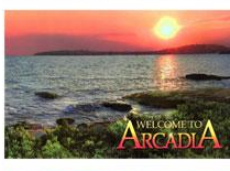
Τετάρτη 17 Ιουνίου 2009, 20:00
 Εργαστήριο 'Αντίμηση στην ομο-τοπία και την εν-τοπία', εφήμερες συλλογικές δράσεις στο τον Δημόσιον Αγροφύση. Σειρά από δράσεις με τη συμμετοχή του "κοινού" για να φανεί πως το σώμα αποτελεί απαρξή, εργαλείο και "σκέυος" νοήματος και απόλαυσης. Το "κοινό" θα κληθεί να χρησιμοποιήσει την αναπνοή του τις κινήσεις των μελών του, την φωνασία και τις δειξιότητες του, ώστε να εκτελεστούν-επιτελεστούν ενεργήματα για να καταδειχθεί το δογματικό και το ανέκδοτο του σώματος.

Παρασκευή 19 Ιουνίου 2009, 20:30
 Arcadia / Utopia: Μια σειρά συζητήσεων για τις αισθητικές, φιλοσοφικές, ιστορικές και πολιτικές συνδηλώσεις της Utopias. "Προς ένα νέα Arcadia: Η βουκολική ουτοπία της σύγχρονης τέχνης" από τον Κωστή Σταφυλάκη.

Σάββατο 20 Ιουνίου 2009, 20:00
 Εργαστήριο φυσικής καλλιέργειας από εθελοντές του Κέντρου Φυσικής Καλλιέργειας (<http://naturalfarming.eu>)

Σάββατο 20 Ιουνίου 2009, 21:00
 "Ανεγνώστους το εφήμερο στην πόλη": μια παρουσίαση και συζήτηση για τις μετακινήσεις, τους αυτοκινητοδρόμους, τα graffiti και την αστική επέκταση, από τον Πάνο Τσιτσικα, αρχιτέκτονα, που συμμετέχει στο πανατικό δικτυο κινήσεων πόλης και στην πρωτοβουλία πολιτών για την προστασία του Υμηττού.

Σάββατο και Κυριακή 20 και 21 Ιουνίου 2009
 Κατασκευή "υβριδικού" ποδηλάτου σε συνεργασία με την ομάδα "Ποδηλάτισσες

The project *Et in Arcadia Ego* was commissioned and produced by the 2nd Athens Biennale 2009

13 June 2009 - 28 June 2009

A different garden invites the visitors to be part of it. An environment, a place for gathering, of an immanent scenery, which hosts the negotiation of the subject-related issues. Arcadia as the imaginary place of the frustration, which, among others, refers to an earthly and at the same time mythical paradise, to a garden of pleasures, to a contemplation on death and eternity but also to an inexplicable feeling of escapism. Our group research and study, as well as our stroll through Poussin's painting *'Et in Arcadia ego'*, drove us to consider topics such as natural and artificial paradise, pause and movement, the flourishing of people and artificial flora, death and eternity, rhizome and passage, and collectivity and community. An ephemeral place of concentration and focusing, which is mobile and different every day, and also requires accomplices.

Schedule of discussions and actions

Sunday, June 14, 2009, 20:00
 Workshop of natural farming by Elias Vakis and Dimitris Desyllas (<http://naturalfarming.eu>). For the workshop of natural farming the audience and passers-by will be invited to participate wrapping seeds in pellets of clay soil. The Filippou Group opens its work with this symbolic gesture, that concludes with a seeding in an area of 100sqm. The resulting garden will be a living sculpture that will flourish in the Palatio Faliro promenade.

Wednesday, June 17, 2009, 20:00
 Performative workshop: "Between the 'utopia' as non-space and the 'entopia' as the space within. Ephemeral collective actions by Demosthenes Agrafiotis, performance artist. A series of actions involving the audience, aiming to show how the body is the foundation, the tool and the container of significance and pleasure. The people in the public will have to use their breath, the movements of their body, their imagination and skills to act and enact towards revealing the wonder and fragility of the body.

Friday, June 19, 2009, 20:30
 Arcadia / Utopia: A series of discussions on the aesthetic, philosophical, historical and political connotations of Utopia. "Towards A New Arcadia: The bucolic utopia of the contemporary art" by Kostas Stafylakis, researcher at the Athens School of Fine Arts and the Panteion School of Political and Social Sciences.

Saturday, June 20, 2009, 20:00
 Workshop of natural farming by Elias Vakis and Dimitris Desyllas.

Saturday, June 20, 2009, 21:00
 "Tracing the ephemeral city": A presentation and discussion on transportation, highways, the street art and graffiti and the current urban sprawl by Panos Totsikas, architect and activist in citizen initiatives for city networks and urban environmentalism.

48-52 |

Saturday and Sunday 20 and June 21, 2009, 20:00
 The group 'Cyclists of Athens' is initiating the construction of "hybrid" bikes. Alongside at the site of 'Et in Arcadia ego' there will be presented and available for promenade rides, bicycle constructions from the group 'Rethymmo Cyclists'.

Sunday, June 21, 2009
 Performance: The First Delphic Hymn to Apollo by Joulia Strauss. In Julia Strauss words: "The anthem was written by Athenaeus to show the beauty of Greek music to the barbarian Romans. We killed a turtle, we created a lyre with sharp horns and we tuned it according to ancient Greek musical accords reconstructed on a computer generated program."

Tuesday, June 23, 2009, 20:30
 Arcadia / Utopia: A series of discussions on the aesthetic, philosophical, historical and political

Παράλληλα, στον χώρο της εγκατάστασης "Et γι'ω στην Arcadia", παρουσιάζονται τρεις "ποδηλατοκατασκευές" της ομάδας "Φίλοι του ποδηλάτου" από το Ρέθυμνο.

Κυριακή 21 Ιουνίου

Performance-Πρώτος Δελφικός ύμνος στον Απόλλωνα, από την Julia Strauss.
"Ο ύμνος γράφτηκε από τον Αθηνάιο για να δείξει την ομορφιά της ελληνικής μουσικής στους βάρβαρους Ρωμαίους. Σκοτώσαμε μια χελώνα, κατασκευάσαμε μια λύρα με ακριβρά κέρατα και την συγχρονίσαμε σύμφωνα με τους αρχαίους ελληνικούς μουσικούς τρόπους, ανακατασκευάζοντας στον υπολογιστή..."

Julia Strauss

Τρίτη 23 Ιουνίου 2009, 20:30

Αrcadia / Utopia: Μια σειρά συζητήσεων για τις αισθητικές, φιλοσοφικές, ιστορικές και πολιτικές συνδηλώσεις της Utopias.
«Συζητώντας για τις ουτοπίες του 20ού αιώνα» από τον Αντώνη Λιάκου.

Τετάρτη 24 Ιουνίου 2009, 21:00

"Φεμινιστικές ουτοπίες" από την Μαρία Γοργαράνη.
Οι γυναίκες, αναγνωρίζοντας τις δυστοπίες της πραγματικότητάς τους, τις υπερβαίνουν είτε φανταστικούς κόσμους είτε δημιουργώντας εφήμερους - ή μη - τόπους πειραματισμού και ελευθερίας. Μια παρουσίαση - τρίπτυχο: Δυστοπίες: τα καθημερινά περιστατικά βίως ενάντιον των γυναικών. Ουτοπίες: Μυθιστορήματα φεμινιστικής επιστημονικής φαντασίας. Ετεροτοπίες: Αναγκαίες αποδράσεις από την πατριарχία.

Πέμπτη 25 Ιουνίου 2009, 20:00

Αrcadia / Utopia: Μια σειρά συζητήσεων για τις αισθητικές, φιλοσοφικές, ιστορικές και πολιτικές συνδηλώσεις της Utopias.
"Οι ετεροτοπίες των κήπων" από την Φαίη Ζήκα και "Οι πύλες της Arcadia" από την Θεώνη Φωτισπούλου

Παρασκευή 26 Ιουνίου 2009, 19:00-24:00

Ποιητική κατοικία arcadia / Poetica residenza arcadia - ένα εργαστήριο λέξεων.
Οι λέξεις με τους ανθρώπους συναντούνται στο χώρο της εγκατάστασης για πέντε ώρες και οι ποιητές μοιράζουν και μοιράζονται με τους επισκέπτες έτοιμο υλικό ή λέξεις που ζητούν με ερωτήρια το βίωμα που έγραψαν. Ο προφορικός λόγος ως ψήφισμα ή κρουγιό σταματά τις συνήθεις πρακτικές ανάγνωσης του ποιητικού λόγου. Η γραφή καλά με κριμλές στο μπρετόν, σε ροζοδάκια "μυστικά απ" το ένα χέρι στο άλλο, σε καλλημένα φύλλα σε παγκάκια, ραμμένα σε μαβλάκια, πίσω από ένα πίνακα.

Συμμετέχοντες ποιητές: Αλεξάνδρα Πλαστήρα, Κατερίνα Ηλιοπούλου, Φαίη Γιαννιή, Παναγιώτης Ιωαννίδης, Πατρίσια Κολαίτη, Γιάννα Μπουκάβα, Ιορδάνης Παπαδόπουλος, Γεώργιος Χαντζής, Θάνος Επιδόπουλος, Δούκας Καπαντής, Γιάννης Στίγας, Γαυλή Βολαντάκη, Θεώνη Κοτίνη.

Σάββατο 27 Ιουνίου 2009, 20:00

Αrcadia / Utopia: Μια σειρά συζητήσεων για τις αισθητικές, φιλοσοφικές, ιστορικές και πολιτικές συνδηλώσεις της Utopias.
"Όταν οι ουτοπίες γίνονται πραγματικότητα" από τον Αλέξανδρο Κουμπόλη και "Για μια κριτική στην κριτική της ουτοπίας" από την Βίκυ Ιακωβίδη.

Παράλληλα, σχεδιάστηκαν δράσεις και εξελίχθηκαν ιδέες που δεν περιέχονται σ' αυτό το πρόγραμμα, με έμφαση στο στοιχείο της έκπληξης και του αυτοσχέδιου.

"Discussing about the utopias of the 20th Century" by Antonis Liakos, prof. of History, Athens University

Wednesday, June 24, 2009, 21:00

"Feminist Utopias" by Maria Gorgarani. Women acknowledging the dystopia conditions of their existence, they transcend it either by constructing ephemeral space or non-spaces of experimentation and freedom.
A presentation in three parts: Dystopias: daily incidents of violence against women, Utopias: feminist science fiction stories. Heterotopias: Necessary escapes from the patriarchy.

Thursday, June 25, 2009, 20:00

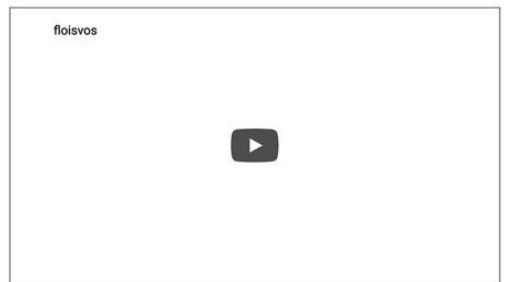
Arcadia / Utopia: A series of discussions on the aesthetic, philosophical, historical and political connotations of Utopia.
"The heterotopias of the gardens" by Fay Zika, prof of Philosophy and Aesthetics, Athens Polytechnics and the Athens School of Fine Arts
and "The gates of Arcadia" by Theoni Fotopoulou, Phd researcher in Philosophy, Athens University

Friday, June 26, 2009, 19:00-24:00

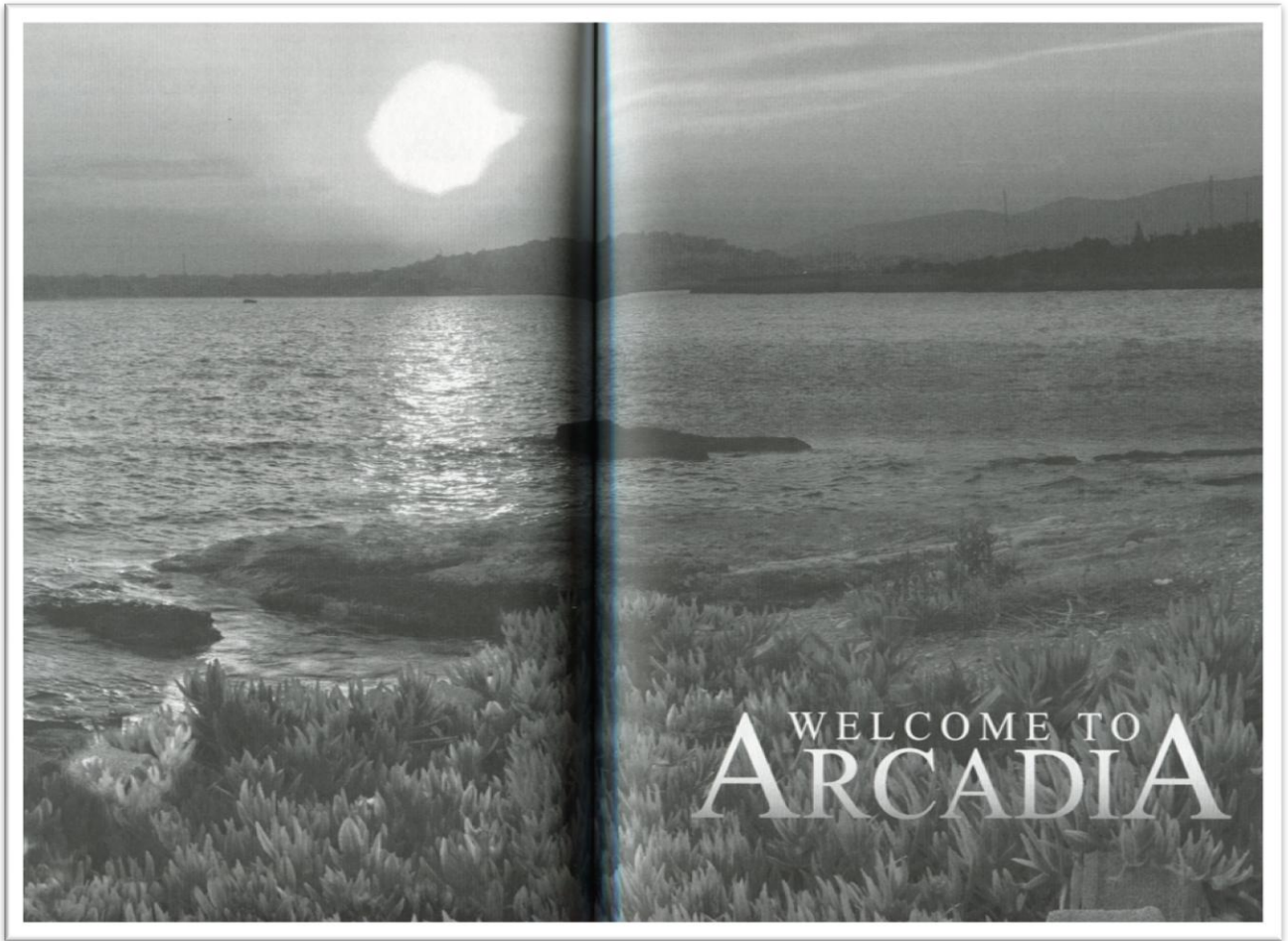
Poetica Residenza Arcadia / The Arcadia poetic residency - a workshop of words.
Words meet people at the site of 'Et in Arcadia Ego' where a group of poets share with their audience their work or the new words that spring up inspired by their interaction.
Experimenting with the spoken word and modifying the usual practices of reading poetry, documenting it with writings on the concrete walkway, with notes and scribbles passed around, stuck on benches, sewn into pillows or placed behind the announcement boards of the 'Arcadia' installation. Participating poets: Alexandra Plastras, Katerina Iliopoulou, Phoebe Giannisi, Panagiotis Ioannidis, Patricia Kolaiti, Gianna Boukova, Jordan Papadopoulos, George Hanja, Thanos Stathopoulos, Doukas Kapantais, John Stigas, Julie Volanakis, Theoni Kotini.

Saturday, June 27, 2009, 20:00

Arcadia / Utopia: A series of discussions on the aesthetic, philosophical, historical and political connotations of Utopia.
"When utopias come true" by Alexander Kioupiolis, lecturer of Political Science, Thessaloniki University
and "For a critique on the critique of Utopia" by Vicky Iakovou, prof. of Political Science, Patras University

Το project Et In Arcadia Ego όπως παρουσιάζεται στην δικτυακή ιστοσελίδα της Ομάδας Φιλοπάππου | The project Et In Arcadia Ego as presented on the website of the Philopappou Group

WELCOME TO
ARCADIA

The image features a solid light green background. Two glowing circular elements are positioned on the right side. The larger one is in the lower right, and the smaller one is in the upper left. Both circles have a bright white center that fades into a yellowish-green outer ring, creating a soft, ethereal glow. The overall aesthetic is minimalist and modern.

omada filopappou
καταγραφές • traces 01-11

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ / CONTENTS

4

Ομάδα Φιλοπάππου
Filorappou Group

8

37-58° Β/23-43° Α

14

Σχόλια για την Ομάδα Φιλοπάππου / Θεόφιλος Τραμπούλης
Comments on Filorappou Group / Theophilos Tramboulis

20

Ερειπίων ένοικοι
Ruins residents

33

Solus locus

48

Η ομάδα Φιλοπάππου και η έννοια της ενεργοποίησης του τόπου / Χριστόφορος Μαρίνος
The Filorappou Group: energizing space / Christopher Marinos

55

Παραδείγματα_paradigmata

62

Et in Arcadia Ego

78

Μεταμορφώσεις της Αρκαδίας / Φαίη Ζήκα
Transfigurations of Arcadia / Fay Zika

89

Έρημος
Desert

92

Μικρογεωγραφίες / Χαρίκλεια Χάρη
Microgeographies / Hariklia Hari

laborative efforts of a number of self-directed individuals who work together on a non-profit basis. The group acts consciously according to decisions taken in open discussions where there is no leader, nor centralized organization and no official or permanent members. The participants do not take up any particular role or any given agenda. Every new idea or proposal stimulates new initiatives and reasoning that are not a priori consensual. The coexistence of those involved does not form a community but rather a kind of network whose members flow through its routes and hubs. Any potentially contradicting positions and intents do not hinder the making of various actions or projects. On the contrary, contradictions and differences are very much welcomed, as they provide raw material for the group's practice.

Until now, the projects of Filopappou Group have been held in public spaces. However, since its first meetings -in December 2000- there have been many changes to the form and structure of the initial group of artists.

In its first presentations (*37-58° B/ 23-43° A, Filopappou Hill 2001* and *Residents of Ruins, Portaria Pelion 2002*) a more personal element and individual works were predominant, however, gradually this kind of practice started to change. This becomes evident in *Solus Locus* (Ithaca 2003) where various works were the fruit of collaborative efforts.

It is worth pointing out that the word "group" bears in itself a paradox. The F.G. has never considered itself a group but was named by third parties for practical reasons. Thus the title "Filopappou Group" does not appear in the posters and flyers of its first projects. In time, a recurring disposition towards a collective approach has led F.G. to adopt a more firm and permanent members' base in contrast to the past when the word "member" was not even included in its vocabulary.

This feature has completely changed the groups' line of thought throughout its recent projects. *Memory Game* (Zouberi 2004) and

Η Ομάδα Φιλοπάππου είναι μια ανοικτά διαμορφωμένη καλλιτεχνική συλλογικότητα που λειτουργεί μη ιεραρχικά, στη βάση της αυτοδιοργάνωσης. Οι δράσεις της είναι αποτέλεσμα ενός συνόλου εθελούσιων μη αμειβόμενων συνεργατικών προσπαθειών, πολυάριθμων αυτοδιευθυνόμενων ανθρώπων, που εργάζονται ισότιμα από κοινού, χωρίς συγκεντρωτική οργάνωση ή ηγεσία, χωρίς επίσημα και σταθερά μέλη, με καθοδήγηση μόνο από την προσωπική συνείδηση, ή από αποφάσεις που λαμβάνονται μέσω ανοικτών συζητήσεων μεταξύ των εκάστοτε συμμετεχόντων. Οι τελευταίοι δεν αναλαμβάνουν κάποιον συγκεκριμένο ρόλο ή κάποια δεδομένη ατζέντα. Κάθε ιδέα και κάθε πρόταση ενεργοποιεί νέες πρωτοβουλίες και λόγους, οι οποίοι δεν είναι κατ' ανάγκη συναινετικοί. Η συνύπαρξη των εμπλεκόμενων δεν ορίζει μία κοινότητα, αλλά μία δικτυακού τύπου συνάρθρωση, της οποίας οι μετέχοντες ρέουν στις διαδρομές και τα σημεία αυτού του δικτύου. Οι πιθανές αντιπαρθεμένες θέσεις και προθέσεις δεν αποτελούν τροχοπέδη στη δημιουργία των διαφόρων δράσεων ή σχεδιασμάτων. Απεναντίας, οι αντιπαρθεσεις και οι διαφορές οφείλουν να αναδεικνύονται, αποτελώντας πρώτη ύλη για την πρακτική της εν λόγω συλλογικότητας.

Τα μέχρι σήμερα σχέδια της Ομάδας Φιλοπάππου φιλοξενήθηκαν σε δημόσιους χώρους. Ωστόσο, από τον Δεκέμβριο του 2000, όταν δηλαδή ξεκίνησαν κάποιες πρώτες ανοικτές συναντήσεις καλλιτεχνών μέσα από τις οποίες διαμορφώθηκε η ομάδα, μέχρι σήμερα πολλά έχουν αλλάξει σε ό,τι αφορά τη μορφή και τη δομή της. Έτσι, ενώ στις πρώτες παρουσιάσεις της (*37-58° B/23-43° A*, λόφος Φιλοπάππου 2001 και *Ερειπίων Ένοικοι*, Πορταριά Πηλίου 2002) το ατομικό στοιχείο και τα προσωπικά έργα παρέμεναν κυρίαρχα, σταδιακά το χαρακτηριστικό αυτό έπαψε να χαρακτηρίζει την πρακτική της. Ήδη από τη δράση *Solus Locus* (Ιθάκη 2003), τα διάφορα έργα δημιουργήθηκαν μέσα από ένα περισσότερο ομαδικό πνεύμα. Αξίζει, ίσως, να σημειωθεί πως η ίδια η λέξη «ομάδα», ενέχει κάτι παράδοξο, καθότι ποτέ μέχρι τότε δεν υπήρξε τέτοια, αλλά ονομάστηκε έτσι από τρίτους για πρακτικούς λόγους. Το «ομάδα Φιλοπάππου» δεν αναφέρεται καν στις αφίσες και τις προσκλήσεις των πρώτων παρουσιάσεών της. Έκτοτε, η συλλογικότερη αυτή διάθεση οδήγησε σε μια πιο συνεκτική και σταθερή μορφή από άποψη μελών σε σχέση με το παρελθόν, όταν η λέξη «μέλος» δεν περιεχόταν στο λεξιλόγιό της.

1. A title cannot be accurate unless it contains a hint of denial, unless it slightly betrays reality. An effective title does not declare: it defines the field where what is said acquires a reference subject. Therefore any titles that include actual places in their phrasing only have a superficial relation to the places mentioned. For instance, the Gand of Nikos Kachtitsis is not Belgium's Gand and the reader of his book *The Hero of Gand*, cannot visit the city without finding it slightly changed. He will have to seek for the text within himself and project its words on the walls and in the streets. Thomas Mann's Venice is not exactly Italy's Venice and Ramon Gomez de la Serna has put into words this inter-feeding of the agony of text and the agony of geography in one of his finest greguerias: "You are in Venice when you dream of Venice; you dream of Venice when you are in Venice." The Filopappou Hill is neither Venice nor Gand. It is a lesser hill in the centre of Athens with a somehow vulgar monument on top of it, looking like a roman staphylococcus. The Filopappou Group with its spectral activity has achieved a genuinely artistic action: to build next to the silly Filopappou Monument a second, somewhat paler, uncharted hill that exists only within a text.

2. The paradox of the ship of Theseus is one of the most famous problems of logic that is also related to the problem of identity. Plutarch wrote: "The ship wherein Theseus and the youth of Athens returned [from Crete] ... was preserved by the Athenians down even to the time of Demetrius Phalereus, for they took away the old planks as they decayed, putting in new and stronger timber in their place, in-somuch that this ship became a standing example among the philosophers, for the logical question of things that grow; one side holding that the ship remained the same, and the other contending that it was not the same." It

Σχόλια για την Ομάδα Φιλοπάπου

1. Δεν μπορεί ένας τίτλος να είναι επιτυχημένος, εάν δίνει ένα ψήγμα διάψευσης, μια μικρή προδοσία ως προς τη πραγματικότητα. Ένας επιτυχημένος τίτλος δεν δηλώνει: ορίζει το πεδίο μέσα στο οποίο αυτό που λέγεται αποκτά αντικείμενο αναφοράς. Για αυτό και οι τίτλοι που περιλαμβάνουν στο σκεπτικό τους τόπους, εξωτερικά μόνον σχετίζονται με τους τόπους στους οποίους αναφέρονται. Η Γάνδη του Νίκου Καχτίτς δεν είναι η Γάνδη του Βελγίου και, αν κανείς έχει διαβάσει το βιβλίο *Ο ήρωας της Γάνδης*, δεν μπορεί να επισκεφτεί την πόλη χωρίς να την βρει ελαφρά παραλλαγμένη, είναι υποχρεωμένος να αναζητήσει εντός του το κείμενο για να προβάλλει στους τόπους και τους δρόμους τις λέξεις του. Ούτε η Βενετία του Τόμμαν είναι ακριβώς η Βενετία της Ιταλίας και ο Ραμόν Γκομεζ ντε Λα Σέρνα έχει διατυπώσει αυτή την αλληλοτροφοδότηση της αγωνίας του κειμένου με την αγωνία της γεωγραφίας με βάση τις καλύτερες γρεγουερίες του: «Είσαι στη Βενετία, όνειρεύεσαι τη Βενετία• όνειρεύεσαι τη Βενετία, όταν είσαι στη Βενετία». Ο λόφος του Φιλοπάπου δεν είναι η Βενετία. Δεν είναι η Γάνδη. Είναι ένας δευτερεύοντας λόφος στο κέντρο της Αθήνας με ένα κάπως χυδαίο μνημείο στην κορυφή του που μοιάζει με ρωμαϊκό σταφυλόκοκκο. Η φασματική δράση της Ομάδας Φιλοπάπου έχει καταφέρει μια αμιγώς καλλιτεχνική πράξη: πλάι στο ανόητο ύψωμα του μνημείου Φιλοπάπου ορθώνεται ένας δεύτερος, κάπως πιο ανώτερος, αχατογράφος λόφος που υπάρχει μόνον εντός ενός κειμένου.

2. Το παράδοξο του πλοίου του Θησέα είναι ένα από τα γνωστότερα λογικά προβλήματα που σχετίζονται με το πρόβλημα της ταυτότητας. Λέει σχετικά ο Πλούταρχος: «Οι Αθηναίοι φέρναν μέχρι την εποχή του Διονύσιου του Φαληρέα την τριήμη με την οποία επέστρεψαν ο Θησέας και οι νέοι της Αθήνας από την Κρήτη• κάθε φορά που μια σανίδα σάπιζε, την αφαιρούσαν και τοποθετούσαν στη θέση της καινούργια και καλύτερη ξυλεία που στο τέλος το πλοίο έμεινε μεταξύ των φιλοσόφων και ένα ξεχωριστό παράδειγμα των πραγμάτων που μεγαλώνουν

Κάτι τέτοιο δεν θα μπορούσε παρά να μεταβάλλει το σκεπτικό που διέπει τα τελευταία σχεδιάσματά της. Το *Memory Game* (Ζούμπερι 2004) και, ακόμα περισσότερο, η «Αρκαδία» (*Heaven-Live*, Φλοίσβος Π. Φαλήρο 2009, 2η Μπιενάλε της Αθήνας) είναι εστιασμένα στη δημιουργία χώρων, ή στη διαμόρφωση μιας «πλατφόρμας», η οποία θα μπορεί να ενεργοποιείται με αφορμή μια κάθε φορά διαφορετική υπόθεση εργασίας. Η πλατφόρμα αυτή ή τα αντίστοιχα περιβάλλοντα φιλοδοξούν να φιλοξενήσουν και να αναδείξουν τις αντιπαλότητες που λανθάνουν πίσω από τον κοινωνικό ιστό, αυτές που επισκιάζονται από την αναγκαιότητα για συναινετικούς λόγους ή για καθαρές, αλλά συχνά μονοσήμαντες προτάσεις. Η αφορμή για μια τέτοια αναδίπλωση βρίσκεται μέσα στην ίδια τη δομή και τη λειτουργία της ομάδας, ή της εκάστοτε καλλιτεχνικής συλλογικότητας, όπως η ομάδα Φιλοπάππου, η οποία οφείλει να αντικατοπτρίζεται μέσα από τα διάφορα σχέδια που πραγματοποιεί. Η ίδια η καλλιτεχνική συλλογικότητα ή ομάδα δύναται να λειτουργήσει ως μικρομορφή κοινωνικής οργάνωσης, ως πιλοτικό μοντέλο διαφορετικών επιθυμητών τρόπων συνεργασίας. Η σταθεροποίηση σε παγιωμένες θέσεις, η αποφυγή της εκτροπής είναι μάλλον κάτι που όλα αυτά τα χρόνια φοβηθήκαμε ως ομάδα Φιλοπάππου. Μεγαλώνοντας μαζί της, διαπιστώνουμε πως ίσως τούτο το στοιχείο είναι εκείνο που διατήρησε τη συνύπαρξή μας αυτά τα δέκα χρόνια.

Κλείνοντας, θα έπρεπε να μνημονεύσουμε τα ονόματα όσων, άλλοτε επισταμένα και άλλοτε σποραδικά, ενασχολήθηκαν, δραστηριοποιήθηκαν και ενεργοποιήθηκαν στις διάφορες δράσεις που πραγματοποιήθηκαν κάτω από το όνομα της ομάδας Φιλοπάππου. Αυτοί είναι αλφαβητικά οι: Μάντυ Αλμπάνη, Θόδωρος Ασημακόπουλος, Αντώνης Βολανάκης, Κατερίνα Γάκα, Γιώργος Πανακός, Πένυ Γκέκα, Γεωργία Δεσύλλα, Νίκος Δούλος, Άγγελος Ζάβαλης, Θεωδωρής Ζαφειρόπουλος, Μιχάλης Ζαχαρίας, Μπέτυ Ζέρβα, Μαίρη Ζυγούρη, Γιώτα Ιωαννίδου, Νάντια Καλαρά, Νίκος Καναρέλης, Ηλίας Κοέν, Τίνα Κώτση, Χριστόφορος Μαρίνος, Ντόρα Οικονόμου, Ελένη Πανουκλιά, Αποστόλης Παπαγεωργίου, Νίκος Παπαδόπουλος, Ελένη Παπαϊωάννου, Τερέζα Παπαμιχάλη, Γεωργία Σαγή, Κώστας Σαχπάζης, Αγγελική Σβορώνου, Φανή Σοφολόγη, Γεωργία Χατζηβασιλειάδη, Άννα Τσουλούφι, Μαρία-Ανδρομάχη Χατζηνικολάου και Κώστας Χριστόπουλος.

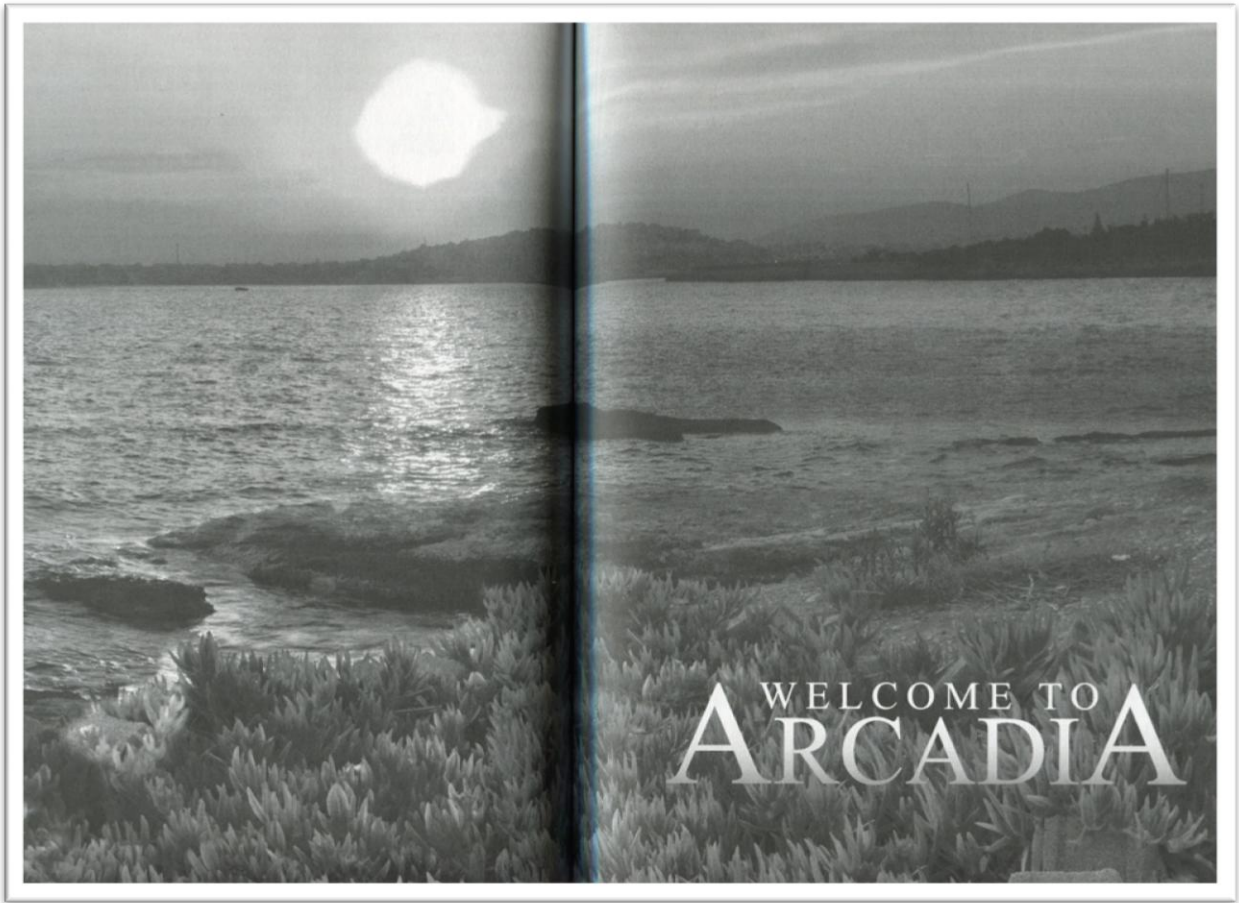
Ομάδα Φιλοπάππου – Καλοκαίρι 2011

even more so *Et In Arcadia Ego* (Heaven-Live, 2nd Athens Biennale 2009) are directed towards creating a platform that would be activated when prompted by an appropriate work hypothesis. Such platforms or related environments aspire to host and highlight latent conflicts behind social networks; those overshadowed by the necessity for consensual reasoning or for clear yet frequently one-dimensional propositions. The catalyst for this move backwards lays within the structure and modus operandi of the F.G. itself or any similar artists' collective that should reflect its practice in its various projects.

Here we should add that an art collective or artists' group could also function as a micro-prototype of social organization or as a model for different forms of collaboration. Throughout the years, the Filopappou Group has been afraid to adopt fixed positions, terrified of deviation; as we grew up with it, we came to realize that perhaps this is the unifying element that kept us together during the last ten years.

A final albeit important note; we should mention here the names of all the people who have been involved regularly or periodically in the various activities performed under the name of the Filopappou Group. They are (in alphabetical order): Adamantia Albani, Theodoros Asimakopoulos, Georgia Chatzivasileiadi, Maria-Adromachi Chatzinikolaou, Kostas Christopoulos, Ilias Coen, Georgia Desylla, Nikos Doulos, Dora Economou, Katerina Gaka, George Giannakopoulos, Penny Geka, Yota Ioannidou, Nadia Kalara, Nikos Kanarelis, Tina Kotsi, Christoforos Marinos, Eleni Panouklia, Apostolos Papageorgiou, Nikos Papadopoulos, Eleni Papaioannou, Tereza Papamichali, Georgia Sagri, Kostas Sahpazis, Angela Svoronou, Fani Sofologi, Anna Tsouloufi, Adonis Volanakis, Angelos Zavalis, Michalis Zachariasis, Betty Zerva, Theodoros Zafeiropoulos and Mary Zygouri.

Filopappou Group – Summer 2011

WELCOME TO
ARCADIA

The project *Et in Arcadia Ego* was commissioned and produced by the 2nd Athens Biennale 2009 and was presented as part of the exhibition *Live* curated by Zafos Xagoraris and Dimitris Papaioannou. An interactive environment was installed at the Flisvos Park in the area of Palaio Faliro and was in constant operation from the 13th to the 28th of June 2009. The Group created an artistic environment, a gathering place, a different kind of garden that invited visitors to be part of it; an immanent "scenery" which hosted the negotiation of issues related to the title of the project. Arcadia was reconsidered as the imaginary place of the frustration, which, among others, refers to an earthly and at the same time mythical paradise, to a garden of pleasures, to contemplation on death and eternity but also to an inexplicable feeling of escapism. The Group's research and study, as well as their stroll through Poussin's painting *Et in Arcadia ego*, drove them to consider topics such as "natural" and "artificial paradise", "pause and movement", the "flourishing of people and artificial flora", "death and eternity", "rhizome and passage", and "collectivity and community". An ephemeral place of concentration and focusing was created; a place that was mobile and changing every day but also required accomplices. Members of the Group, invitees and visitors organized a series of discussions, ephemeral actions, performances etc., which were held in the above-mentioned space.

The schedule of the activities, workshops, open discussions and presentations was the following:

Sunday, June 14, and Saturday, June 20, 2009: a workshop of natural farming, presented by Elias Vakis and Dimitris Desyllas. During the workshop of natural farming the audience and passers-by were invited to participate in the act of wrapping seeds in pellets of clay soil. The Filopappou Group raised the curtain with this symbolic gesture, which concluded with the seeding of a 100sqm plot nearby. The resulting garden would be a living sculpture that would flourish in the Palaio Faliro promenade.

Το project *Et in Arcadia Ego* ήταν μια παραγωγή της 2ης Μπιενάλε της Αθήνας το 2009 και πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια της έκθεσης *Live*, με την επιμέλεια του Ζάφου Ξαγοράρη και του Δημήτρη Παπαϊωάννου. Πρόκειται για ένα διαδραστικό περιβάλλον, εγκατεστημένο στο πάρκο του Φλοίσβου του Παλαιού Φαλήρου και σε συνεχή λειτουργία από τις 13 Ιουνίου έως τις 28 Ιουνίου του 2009. Η ομάδα δημιούργησε ένα εικαστικό περιβάλλον, έναν τόπο συνεύρεσης, έναν άλλο κήπο που καλούσε τους επισκέπτες του να γίνουν μέρος του, ένα εμμενό «σκηνικό», που φιλοξένησε τη διαπραγμάτευση σχετικών με τον τίτλο ζητημάτων. Η Αρκαδία φαντάζει ως ο φανταστικό εκείνος τόπος της ματαίωσης, που, μεταξύ άλλων, παραπέμπει στον -επίγειο και ταυτόχρονα μυθικό- παράδεισο, στον κήπο των ηδονών, στο στοχασμό πάνω στον θάνατο και την αιωνιότητα αλλά και σε ένα απροσδιόριστο αίσθημα φυγής. Η ομαδική μελέτη/έρευνα και η περιδιάβαση της ομάδας πάνω στο έργο του Poussin *Et in Arcadia Ego*, ώθησε στη διερεύνηση για διάφορες θεματικές, όπως «φυσικός» και «τεχνητός παράδεισος», «στάση και κίνηση», «άνθιση ανθρώπων και τεχνητά φυτά», «θάνατος και αιωνιότητα», «ρίζωμα και πέρασμα», «συλλογικότητα και κοινότητα». Δημιουργήθηκε ένας εφήμερος χώρος πύκνωσης και εστίασης, μετακινούμενος και διαφορετικός κάθε μέρα, που προϋπέθετε συνεργούς. Στο χώρο πραγματοποιήθηκαν μια σειρά από συζητήσεις, εφήμερες δράσεις, performance κ.ά., διοργανωμένες από τα μέλη της ομάδας, αλλά και από άλλους, καλεσμένους και επισκέπτες.

Το πρόγραμμα των επί μέρους δράσεων, εργαστηρίων, συζητήσεων και παρουσιάσεων διαμορφώθηκε ως εξής:

Κυριακή 14 Ιουνίου και Σάββατο 20 Ιουνίου 2009, εργαστήριο φυσικής καλλιέργειας από τους εθελοντές του Κέντρου Φυσικής Καλλιέργειας, Ηλία Βάκη και Δημήτρη Δεσύλλα. Παρά το εργαστήριο φυσικής καλλιέργειας οι θεατές και οι περαστικοί κλήθηκαν να συμμετάσχουν τυλίγοντας σπόρους μέσα σε σβώλους από αργιλόχωμα. Η Ομάδα άνοιξε τις εργασίες της με αυτήν την συμβολική χειρονομία και τις έκλεισε με μια σπορά σε έκταση 100 τ.μ. τον Σεπτέμβριο. Ο κήπος αυτός, ένα ζωντανό γλυπτό, ένας επίγειος παράδεισος, θα αναπτύσσεται συνεχώς στο πάρκο Παλαιού Φαλήρου.

Τετάρτη 17 Ιουνίου 2009, εργαστήριο «Ανάμεσα στην ουρανοσφαιρία και την εν-τοπία», εφήμερες συλλογικές δράσεις από τον Δημοσθένη Αγραφιώτη. Επρόκειτο για μια σειρά από δράσεις με τη συμμετοχή του «κοινού», με σκοπό να φανεί πως το σώμα αποτελεί απαρχή, εργαλείο και «σκεύος» νοήματος και απόλαυσης. Το «κοινό» κλήθηκε να χρησιμοποιήσει την αναπνοή του, τις κινήσεις των μελών του, τη φαντασία και τις δεξιότητές του, ώστε να εκτελεστούν-επιτελεστούν ενεργήματα για να καταδειχθεί το θαυμαστό και το ευάλωτο του σώματος.

Σάββατο 20 Ιουνίου 2009, «Ανιχνεύοντας το εφήμερο στην πόλη»: μια παρουσίαση και συζήτηση για τις μετακινήσεις, τους αυτοκινητόδρομους, τα graffiti και την αστική επέκταση, από τον Πάνο Τότσικα, αρχιτέκτονα, συμμετέχοντα στο παναττικό δίκτυο κινήσεων πόλης και στην πρωτοβουλία πολιτών για την προστασία του Υμηττού.

Σάββατο και Κυριακή 20 και 21 Ιουνίου 2009, κατασκευή ενός «υβριδικού» ποδηλάτου σε συνεργασία με την ομάδα «Ποδηλάτ(ισσ)ες της Αθήνας». Παράλληλα, στον χώρο της εγκατάστασης, παρουσιάστηκαν τρεις «ποδηλατοκατασκευές» της ομάδας «Φίλοι του ποδηλάτου» από το Ρέθυμνο.

Κυριακή 21 Ιουνίου 2009, performance «Πρώτος Δελφικός ύμνος στον Απόλλωνα», από την Joulia Strauss. Η Joulia Strauss σημειώνει: «Ο ύμνος γράφτηκε από τον Αθηναίο για να δείξει την ομορφιά της ελληνικής μουσικής στους βάρβαρους Ρωμαίους. Σκοτώσαμε μια χελώνα, κατασκευάσαμε μια λύρα με αιχμηρά κέρατα και την συγχρονίσαμε σύμφωνα με τους αρχαίους ελληνικούς μουσικούς τρόπους, ανακατασκευασμένους στον υπολογιστή...»

Τετάρτη 24 Ιουνίου 2009, «Φεμινιστικές ουτοπίες» από την Μαρία Γαργαρώνη.

Οι γυναίκες, αναγνωρίζοντας τις δυστοπίες της πραγματικότητάς τους, τις υπερβαίνουν είτε φτιάχνοντας φανταστικούς κόσμους είτε δημιουργώντας εφήμερους -ή μη- τόπους πειραματισμού και ελευθερίας. Η παρουσίαση περιελάμβανε τρία μέρη: «Δυστοπίες: τα καθημερινά περιστατικά βίας εναντίον των γυναικών», «Ουτοπίες: Μυθιστορήματα φεμινιστικής επιστημονικής φαντασίας» και «Ετεροτοπίες: Αναγκαίες αποδράσεις από την πατριαρχία».

Wednesday, June 17, 2009: A performative workshop "Between the 'utopia' as non-space and the 'entopia' as the space within" and ephemeral collective actions by Demosthenes Agrafiotis, performance artist. Involving the audience, those actions aimed to show how the body is the foundation, the tool and the container of significance and pleasure. The people in the public had to use their breath and the movements of their body as well as their imagination and skills in order to act and enact towards revealing the wonder and fragility of the body.

Saturday, June 20, 2009: "Tracing the ephemeral city", a presentation and discussion on transportation, highways, the street art and graffiti and the current urban sprawl by Panos Totsikas, architect and activist in citizen initiatives for city networks and urban environmentalism.

Saturday, June 20 and Sunday, June 21, 2009: the group 'Cyclists of Athens' initiated the construction of "hybrid" bikes. Alongside the site of 'Et in Arcadia ego', bicycle constructions by the group 'Rethymno Cyclists' were presented and available for promenade rides.

Sunday, June 21, 2009: 'The First Delphic Hymn to Apollo' - a performance by Joulia Strauss. In Joulia Strauss' own words: 'The anthem was written by Athenaeus to show the beauty of Greek music to the barbarian Romans. We killed a turtle, we created a lyre with sharp horns and we tuned it according to ancient Greek musical accords reconstructed on a computer generated program...'

Wednesday, June 24, 2009: "Feminist Utopias" by Maria Gargaroni. Women acknowledging the dystopian conditions of their existence, transcend them by constructing ephemeral spaces or non-spaces of experimentation and freedom. The presentation was divided into three parts: Dystopias: daily incidents of violence against women. Utopias: feminist science fiction stories. Heterotopias: Necessary escapes from the patriarchy.

Friday, June 26, 2009: "Poetica Residenza Arcadia / The Arcadia poetic residency - a workshop of words." Words met people at the

site of 'Et in Arcadia Ego' where a group of poets shared with the audience their previous work or the new words that sprung up inspired by their interaction. The invitation for that evening stated: "The spoken word as a murmur or as a cry breaks the usual practice of reading poetry. It flows through writings on the concrete walkway, through notes and scribbles passed around, stuck on benches, sewn into pillows or placed behind the announcement boards of the 'Arcadia' installation." Participating poets: Alexandra Plastiras, Katerina Iliopoulou, Phoebe Giannisi, Panagiotis Ioannidis, Patricia Kolaiti, Gianna Boukova, Jordan Papadopoulos, George Hanjris, Thanos Stathopoulos, Doukas Kapantais, John Stingas, Julie Volanakis, Theoni Kotini.

Friday, June 19, Tuesday, June 23, Thursday, June 25 and Saturday, June 27, 2009: within the framework of a series of discussions on the aesthetic, philosophical, historical and political connotations of Utopia under the general title "Arcadia / Utopia" the following presentations were held (in chronological order): "Towards a new Arcadia: The bucolic utopia of contemporary art" by Kostis Stafylakis, "Discussing the utopias of the 20th Century" by Antonis Liakos, prof. of History, Athens University, "The heterotopias of the gardens" by Fay Zika, prof. of Philosophy and Aesthetics, Athens Polytechnics and the Athens School of Fine Arts, "The gates of Arcadia" by Theoni Fotopoulou, Phd researcher in Philosophy, Athens University, "When utopias come true" by Alexander Kioupiolis, lecturer of Political Science, Thessaloniki University and "For a critique on the critique of Utopia" by Vicky Iakovou, prof. of Political Science, Patras University.

At the same time, actions were planned and ideas were developed that were not part of the original schedule, highlighting the element of surprise and improvisation.

Συμμετείχαν-participants:

Adamantia Albani, Kostas Christopoulos, Georgia Desylla, George Giannakopoulos, Nadia Kalara, Tina Kotsi, Nikos Papadopoulos, Tereza Papamichali, Angela Svoronou, Anna Tsouloufi, Adonis Volanakis and Mary Zygouri.

Παρασκευή 26 Ιουνίου 2009, «Ποιητική κατοικία αρκαδία / Poetica residenza arcadia - ένα εργαστήριο λέξεων». Οι λέξεις με τους ανθρώπους συναντήθηκαν στο χώρο της εγκατάστασης για πέντε ώρες και οι ποιητές μοιράστηκαν με τους επισκέπτες έτοιμο υλικό ή λέξεις που ξεπηδούσαν με εφιαλτήριο το βίωμα του έργου. Η πρόσκληση εκείνης της ημέρας έγραφε: «Ο προφορικός λόγος ως ψιθύρισμα ή κραυγή σπάζει τις συνήθειες πρακτικές ανάγνωσης του ποιητικού λόγου. Η γραφή κυλά με κιμωλίες στο μπετόν, σε ραβασάκια – μυστικά απ' το ένα χέρι στο άλλο, σε κολλημένα φύλλα σε παγκάκια, ραμμένα σε μαξιλάρια, πίσω από ένα πίνακα». Συμμετέχοντες ποιητές ήταν οι: Αλεξάνδρα Πλαστήρα, Κατερίνα Ηλιοπούλου, Φοίβη Παννίση, Παναγιώτης Ιωαννίδης, Πατρίτσια Κολαίτη, Πάννα Μπούκοβα, Ιορδάνης Παπαδόπουλος, Πύργος Χαντζής, Θάνος Σταθόπουλος, Δούκας Καπάντας, Πάννης Στίγκας, Πούλη Βολανάκη, Θεώνη Κοτίνη.

Παρασκευή 19, Τρίτη 23, Πέμπτη 25 και Σάββατο 27 Ιουνίου 2009, στο πλαίσιο μιας σειράς συζητήσεων για τις αισθητικές, φιλοσοφικές, ιστορικές και πολιτικές συνδηλώσεις της Ουτοπίας με τον γενικό τίτλο «Αρκαδία / Ουτοπία» πραγματοποιήθηκαν κατά σειρά οι εξής παρουσιάσεις: «Προς Μια νέα Αρκαδία: Η βουκολική ουτοπία της σύγχρονης τέχνης» από τον Κωστή Σταφυλάκη, «Συζητώντας για τις ουτοπίες του 20ού αιώνα» από τον Αντώνη Λιάκο, «Οι ετεροτοπίες των κήπων» από την Φαίη Ζήκα, «Οι πύλες της Αρκαδίας» από τη Θεώνη Φωτοπούλου, «Όταν οι ουτοπίες γίνονται πραγματικότητα» από τον Αλέξανδρο Κιουπκιολή και «Για μια κριτική στην κριτική της ουτοπίας» από την Βίκυ Ιακώβου.

Παράλληλα, σχεδιάστηκαν δράσεις και εξελίχθηκαν ιδέες που δεν περιέχονται σ' αυτό το πρόγραμμα, με έμφαση στο στοιχείο της έκπληξης και του αυτοσχεδιασμού.